

XIV. Leó pápa magánkihallgatáson fogadta Sulyok Tamást

2026. február 21-én, szombaton délelőtt XIV. Leó pápa kihallgatáson fogadta Sulyok Tamást, Magyarország köztársasági elnökét, akivel az Apostoli Palota könyvtárszobájában közel háromnegyedórás megbeszélést folytatott. A magánbeszélgetés után Sulyok Tamás köztársasági elnök bemutatta a Szentatyának a kíséretét – akik között Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is jelen volt –, majd ezt követően átadták egymásnak ajándékaikat. A magyar államfő a szokásnak megfelelően Magyarország nevében is megajándékozta a Szentatyát. A köztársasági elnök a Herendi Porcelánmanufaktúra által készített Madonna-szobrot adott át, amely a Magyar Nemzeti Galériában őrzött, XV. század eleji úgynevezett „Toporci Madonna” hű mása. A szobor jellegzetessége, hogy Mária és a karján ülő kis Jézus egyaránt aranyalmát tart a kezében, ezzel szimbolizálva az emberiség eredeti bűntől való megváltását.

A látogatást követően a Szentszék Sajtóterme a következő közleményt adta ki: „*A mai délelőtti folyamán Őszentsége XIV. Leó pápa a Vatikáni Apostoli Palotában audiencián fogadta Magyarországi elnökét, Őexcellenciája Sulyok Tamás urat, aki ezt követően találkozott Őeminenciája Pietro Parolin bíborossal, Őszentsége államtitkárával, valamint Miháijtá Blaj prelátussal, az Államokkal való Kapcsolatokért felelős altitkárral. Az Államtitkárságon folytatott, szívélyes légkörű megbeszélések során elismeréssel méltatták a kétoldalú kapcsolatok szilárdságát, valamint azt a hozzájárulást, amellyel a Katolikus Egyház számos szociális területen gazdagítja az ország életét; a közös érdeklődésre számot tartó témákat is érintve külön figyelmet szenteltek a család központi szerepének és a világ leginkább veszélyeztetett keresztényi közösségei védelmének. A megbeszélés folytatásában véleménycserére került sor az aktuális nemzetközi helyzetről, különösen a konfliktusövezetéről, és hangsúlyozták a béke előmozdítását célzó egyre erőteljesebb elkötelezettség szükségességét. Kelt a Vatikánban, 2026. február 21-én.*”

Sulyok Tamás köztársasági elnök így adott hírt közösségi oldalán a találkozóról: „*A béke napjaink legfontosabb értéke, ezt ma már senki sem vitatja. Európában Magyarország mellett a Vatikán a béke legelkötelezettebb támogatója. Erre a közös alapra helyeztük megbeszéléseinket XIV. Leó pápával, akivel beiktatása után másodszor találkoztunk, ez alkalommal azonban négyszemközt is. A Szentatyával folytatott személyes megbeszélésen a keresztény értékek védelmének fontosságáról is szót ejtettünk. A találkozón – a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökével egyeztetve – magyarországi látogatásra hívtam meg XIV. Leó pápát.*”

Az államfő programja február 21-én, szombat délután a Szuverén Máltai Lovagrend római központjában folytatódott, ahol a rend nagymestere, John Dunlop fogadta őt. „*A Szuverén Máltai Lovagrend a világ minden részén kiemelkedő humanitárius munkát végez. Magyarországon a Máltai Szeretetszolgálat karitatív tevékenysége jól ismert, nevük egyet jelent a bajban lévők megsegítésével. A rend nagymesterével a Lovagrend vatikáni központjában találkoztam. Köszönetet mondtunk munkájukért, különösen a Kárpátalján, valamint a Magyarországra érkezett ukrainai menekültek megsegítésével kapcsolatban végzett tevékenységükért*” – adta hírül a köztársasági elnök.

Február 22-én, Nagyböjt első vasárnapján Sulyok Tamás, feleségével, Nagy Zsuzsannával és az őket kísérő küldöttséggel a római magyar közösség templomában, a vértanú Szent Istvánról elnevezett bazilikában magyar nyelvű, Kovács Gergely gyulafehérvári érsek által bemutatott szentmisén vett részt és megkoszorúzta Mindszenty József emléktábláját. A bíboros-hercegprímásnak 1975-ig ez a bazilika volt a pápától kijelölt címtemploma.

Kettner Anna Klára (2021):
„Nyújtsd ide az ujjadat... S ne légy hitetlen,
hanem hívő!” (Jn 20,27)

Kettner Anna Klára Húsvét

Hosszú esték fenyegettek a tél peremén,
Sötét ég uralkodott az olajfák hegyén.
Míg a hazát elhagyta pár madárvonulás,
Addig Őt csókkal köszöntötte az áruulás.

Egy varjú káromlására az egész csend felremeg,
Az Ő fülebe bántó szavak:
„Feszítsd meg! Feszítsd meg!”

Mikor az ég ráadta a földre nemes hópalástját,
Töviskoronával illették meg a „zsidók Királyát”.

Miképpen a tölgy lehullatta összes levelét,
Óra is egy ruháját gúnyosan levették.
Kristálytavak minduntalan várakoznak olvadásra,
Ő ám egész világ terhét hordta fel a Koponyára.

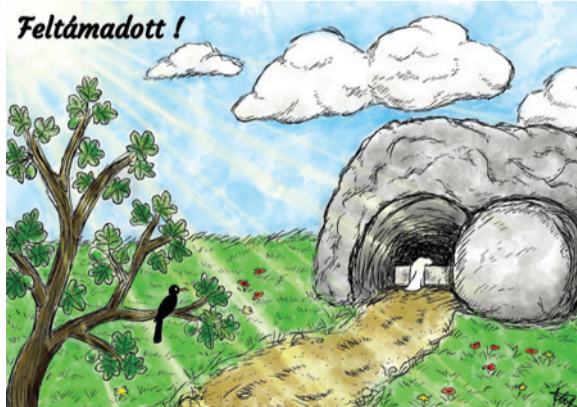
S végül, hogy teljessé tegyék e zord abúzust,
Keresztre feszítették a názáreti Jézust.

Mikor a Nap elrejtette felhők közé arany haját,
Az Úr is kimondta Atyjának legutolsó sóhaját.

Sivár lett a talaj, nincs fény, ki Őt ápolja,
Tanítványok csökkent köre mind a Mestert gyászolja.
Félelem és értetlenség születt a veszteségből,
Azonban egy zöldellő ág felbukkant a szürkéségből!

A fűgefá óvatosan egy új hajtásra fordított gondot,
Hisz harmadnapra a sir már gazdátlanul tátongott!
Előbújik a tavasz fakó leple alól,
Az angyalok serege is mélyen meghajol.

Virradat pompájában tündöklök a kelet,
Krisztus valójában győzött a halál felett!

Kettner Anna Klára (2024):
„Feltámadt, nincs itt!” (Mk 16,6)

A szentmisén Törő András, a római Pápai Magyar Intézet rektora homíliájában hangsúlyozta, hogy a nagyböjt időszaka nem arról szól, mennyiről tudunk lemondani, mekkora teljesítményt nyújtunk, hanem ez az irányváltás ideje, amelyben megtanulunk életünkben ismét Istennel számolni. A szentmisén jelen voltak a Rómában szolgáló magyar papok, a Collegium Germanicum et Hungaricum paphallgatói és az olasz főváros magyar közösségének tagjai.

(Forrás: Vatican News; MTI;
facebook.com/sulyok.tamas.official)

Jöjj, nézd és lásd: csakugyan feltámadt az Úr!

Írta: Sebestyén Péter

Húsvét 1. vasárnapja

Jézus Krisztus feltámadása életünk sarkköve. Szentanúk tapasztalatairól és nem emberileg kitalált mesékről van szó. Mi közünk hozzá? „Csak” annyi, hogy életünk nem e porhüvelybe zárt időnap előtti megsemmisülés, hanem örök, isteni távlatokat hordoz. Isten a mennyország boldogságára teremtett mindnyájunkat. Jézus Krisztusban megmutatta, hogy a halál legyőzhető és legyőzött. Mostantól elérhetővé válik a mennyország. Nem a magunk erejéből, hiszen oda nem lehet felugrani, sem helikopterrel vagy űrhajóval odarepülni, hanem Jézus Krisztusba belekapaszkodva. Ahogyan a vonat elején a mozdony húzza az első kocsit, az első a másodikat, és így tovább – egyik sem szakadhat le egymásról és az első sem a mozdonyról –, ugyanígy Jézus az első, aki feltámadt a holtak közül, és ezzel a vonóhoroggal (az egyházzal) minden embert be akar vonni Isten dicsőségébe. Kapaszkodjunk bele a szentségek erejébe a hit kegyelmével és egymás szeretetével, hogy megérezzük a megváltás húsvéti misztériumát. A megváltás pecsétjét a feltámadt Krisztus égette lelkünkbe. Testestül-lelkestül feltámadunk. A Jelenések könyve szerint akkor majd mindenki kap egy fehér kavicsot és a kavicsra egy név lesz. Csak az tudja elolvasni, aki kapta.

Húsvét 2. vasárnapja

Jézus feltámadásával új élet kezdődött a földön. Bármennyire kockázatos és valószínűtlen, bármennyire zavarba ejtő hinni a feltámadt Jézusban, minket csak ez a hit tesz boldoggá.

Jézus nemcsak Tamáshoz volt türelmes és nagylelkű, hanem hozzánk is az. Minden kor kételkedő emberének szelíden feltárja sebeit és mondja: jöjj, nézd és lásd! Nem fárad bele a megbocsátásba, nem sértődik meg, ha okoskodunk, de minket is boldognak mond, ha ki tudjuk mondani az előttünk élő nemzedékek tanúsága nyomán: *En Uram, én Istenem!*

Nekünk a feltámadt Krisztus nem pusztán a legjobb harcos, aki csak úgy összeszedte magát és felgyógyult halálos betegségéből, nem valami sztár vagy hős, akinek sikerült maga alá gyűrni ellenfeleit, hanem Ő az örök élet forrása!

Ő a feltámadás és az élet! Olyan élet, amely messze nem hasonlítható semmiféle földi luxushoz és boldogsághoz. Húsvéti örömünk oka és éltetője.

Húsvét 3. vasárnapja

Ige és szentség egybetartozik. Közösen hallgatni és közösen átélni, ünnepelni az Eucharisziát – csak így találkozhatunk a feltámadt Jézussal. A vendégből házigazda lesz, a vágyból felismerés és tapasztalat. Olyan boldogság, kitörő öröm, lendületes életkedv kezd el működni bennünk, amit nem tarthatunk meg magunknak. Tovább kell adni, rohanni, mint az emmauszi tanítványok, hogy másoknak is eljusságoljuk. Az első keresztények a kenyértörésben, a vasárnapi Eucharisziában megtapasztalták a feltámadt Jézust. A közös asztal mellett ma is feltörnek az íráskoporsók. Az Ige szolgálata előkészít, felnyitja lelki szemünket, hogy a kenyér szentségében felismerjük és táplálékká fogadjuk.

Ha keressük az igazságot, emmauszi utunkon hozzánk szegődik.

Húsvét 4. vasárnapja

A jó pásztor ismérve, nevéükön szólítja őket. Előttük megy. Nem maga előtt küldi őket, hanem maga megy előttük. S még csak hátra sem kell néznie. Követik. Ha veszélyt éreznek, összebújnak; összezárnak, ha jön a farkas. Pásztoruk pedig védi, táplálja, sőt életét adja értük. Jézus szerint nem az a jó pásztor, a jó vezető – ma úgy mondanánk, jó menedzser –, aki jól tud szervezni, megvan a nélkülözhetetlen kommunikációs képessége, ütemtervet készít, átlátja a tennivalókat és az eszközöket, hanem elsősorban az, aki kész feláldozni életét övéiért: családtagjaiért, a rábizottakért, a munkatársakért. A jézusi pásztorok csúcsteljesítménye már megtörtént: feláldozott húsvéti bárányunkat az Atya feltámasztotta a halálból, ezért egyik legszebb húsvéti szimbólum a bárány a győzelem véres zászlójával. Meghozta mindnyájunknak a bőséges életet. Úgy akarja nekünk adni az életet, hogy az bőségben legyen.

Csakugyan feltámadt az Úr! Velünk van életünk legvárhatóbb helyzetei- ben is.

P. Szentmártoni Mihályt a Pázmány Péter Katolikus Egyetem díszdoktorává avatták

P. Szentmártoni Mihály jezsuita pasztorálpszichológus, a Pápai Gergely Egyetem (Gregoriana) emeritus professzora, a Vatikáni Rádió magyar tagozatának emeritus munkatársa, a horvát provincia tagja évtizedek óta Rómában él, öt nyelven beszél folyékonyan, mégis minden publikációját magyarul írja. Az akkori rendszer meggátolta abban, hogy a Pázmány professzora legyen, így az egyetemmel való egymásra találásuk most a díszdoktorrá avatással válhatott valóra.

A Budapesti Központi Papnevelő Intézet dísztermében 2026. február 26-án tartott ünnepélyes díszdoktoravatáson jelen volt a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) egyetemi tanácsa, Székely János, a PPKE nagykancellárja, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, Kocsis Fülöp görögkatolikus metropolita, Ader János volt köztársasági elnök, a Kék Bolygó Alapítvány elnöke, Dolhai Lajos atya, az Egri Hit tudományi Főiskola rektora, Sebestyén József, a Veszprémi Érseki Főiskola rektora, Törő András atya, a római Pápai Magyar Intézet vezetője és a hazai tudományos élet számos képviselője.

Kumintz Géza, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora köszöntőjében hangsúlyozta, hogy a mai társadalomban, ahol az anyagi javak birtoklását

és fogyasztását tekintik szinte egyedüli boldogságforrásnak, szükség van olyan

intelligens tudósokra, akik ráébrednek a döntéshozókat és a tömegeket ennek a tarthatatlanságára, megmutatják a kiutat a kulturális evolúció zsákutcájából.

(folytatás a 3. oldalon)

„Élete Isten eligazító lámpása mások számára itt és most a világ sötétségében”

Reisz Péter Pál ferences szerzetes kapta az idei Parma Fidei – Hit Pajzsa díjat

Reisz Péter Pál ferences szerzetes, az esztergomi ferences gimnázium egykori tanára, igazgatója kapta idén a Parma Fidei – Hit Pajzsa díjat. A kommunizmus magyarországi áldozatainak emléknappja alkalmából évente odaítélt kitüntetését 2026. február 21-én adták át az Alkantarai Szent Péter-, ismertebb nevén a Pesti Ferences Templomban. Az elismerést Horváth Béla, a díj alapítója, kurátora, Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, metropolita, a múlt évi díjazott, valamint Sajgó Szabolcs jezsuita pap, jószolgálati nagykövét nyújtotta át. Michael Wallace Banach memphisi címzetes érsek, Magyarország apostoli nunciusának üzenetét Kulcsár Dávid nunciusi titkár olvasta fel. Reisz Pál atya egy új miseruhát is kapott ajándékba, amelyet Erdőkürtön a Magyarok Nagyszasonya Monostorban élő és dolgozó pálos apácák készítettek Teréz nővér vezetésével.

A Parma Fidei – Hit Pajzsa díjat 2002-ben alapította Horváth Béla volt MDF-es és kizsgazda politikus, korábbi országgyűlési képviselő és a 2008-ban elhunyt Gyurkovics Tibor író. Olyan papoknak, szerzeteseknek ítélik oda minden évben, akik a kommunista diktatúra alatt is hűségesek maradtak hitükhöz. Az elismeréssel járó díjat Miletics Katalin Janka éremművész, bencés oblata készítette. A plakett közepén Szent Gellért püspök és vértanú látható.

Reisz Pál neve 2025 őszén lett országosan ismert, amikor egy keddi, Ferenciek terén tartott ellenzéki tüntetés során megszólalt a belvárosi ferences templom harangja. Eppen akkor, amikor ő az oldalsó kapun kilépve kitekintett a demonstrációra, ami ezután konfliktushelyzethez vezetett. „Gyűlölettől eltorzult arcú emberekkel találkoztam, ezek mégis nemzettársaim, imádkozunk értük. Nem akartam celeb lenni, mégis azt mondták, az lettem. Az eset után történt, hogy Peregrin atya, akit akkor akaratlanul helyettesítettem, a díjra ajánlott. Koromnál fogva életem során nagyon sok emberrel találkoztam, akik már nem élnek, és valóban hősök voltak. Őket képviselve fogadtam el ezt a díjat” – jegyezte meg Reisz Pál.

Michael W. Banach:

„Elítéljük az erőszak és a megfélemlítés bármilyen formáját”

Az apostoli nuncius üzenete

Nagyon megtisztelő volt számomra, hogy dr. Horváth Béla úr, a Parma Fidei – Hit Pajzsa díj alapítója meghívott erre a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknappjához kapcsolódó jubileumi, 25. díjátadó ünnepségre. Örömmel készültem arra, hogy Önökkel ünnepelhetek és köszönhetem az idei év kitüntetettjét, főtisztelendő Reisz Pál OFM atyát, ám egy hivatalos megbízatásom megakadályozta ebben. Távollétemben a következő gondolatokkal szeretném kifejezni a Szentatya, XIV. Leó pápa, valamint jómagam lelki közelségét:

A korábbi években számos olyan magyar egyházi személy kapta meg a Parma Fidei-kitüntetését, akik hitükért, egyházi szolgálatukért, keresztény tanúságtételükért nagyon komoly atrocitásokat, olykor szabadságvesztést, testi bántalmazásokat és a verbális erőszak és megfélemlítés különféle formáit kellett hogy elszenvedjék a korábbi diktatórikus rezsim idején. Közülük többen már elhagyták a földi léte és az örökkévalóságba költöztek. Tudom, hogy az üldözések legsötétebb időszakai az '50-es és '60-as évekre tehető, ám a magyar egyháztörténeti kutatások és az emlékezet számos ponton bizonyítják, hogy egészen a rendszerváltásig igyekeztek el lehetetleníteni a hitükhöz hűsiesen és hűségesen ragaszkodó testvéreinket.

Pál atya egyike azon számos honfitársainknak, akik már gyermekkoruktól kezdve megtapasztalták az akkori krisztushívő élet mindennapos küzdelmeit. Ő ugyan nem tartozik azok közé, akiket fizikailag bántalmaztak, ám a híres esztergomi ferences gimnázium növendékévé, majd igazgatójaként napról napra a folyamatos állambiztonsági megfigyelés tudatában és az ebből fakadó félelem és bizalmatlanság légkörében élt. Különösen is érzékenyen érintette azon rendtársainak drámája, akik közül sokan a jogtalan bebörtönzés és megszegényi-

tés következtében komoly pszichés sebeket hordoztak halálukig.

Talán túlzás nélkül állíthatjuk, hogy Reisz Pál atya kitüntetése önmagában tüntet az ő egyébként szerény természetén. Elismerése annak, hogy nem csupán azok a személyek tekinthetők a kommunista diktatúra áldozatainak, akiket kivégeztek, akiket börtönbe vetettek vagy kínoztak, hanem azok is, akik mindennapi csendes áldozatvállalásaik közepette ki voltak téve a verbális erőszaknak, a megfélemlítéseknek, a zsarolásoknak és a fenyegetéseknek. Pál atya is ezeket a megpróbáltatásokat élte át hosszú éveken át.

Keresztény emberként az üldöztetés külföldre megnyilvánulásaira nem pusztán úgy tekintünk, mint olyan körülményekre, amelyeknek nem szabadott volna és soha többé nem szabad megtörténniük. Természetesen Jézus tanítványaié, a béke követeként elítéljük az erőszak és a megfélemlítés bármilyen formáját, ugyanakkor a Mesterrel együtt elismerjük, hogy a hiteles keresztény élet és a szenvedések, az üldöztetés jelenléte nem választható szét. Jézus kendőzetlen őszinteséggel fordul több alkalommal is mindenkor tanítványaihoz: „Ha gyűlöl majd benneteket a világ, gondolatok arra, hogy engem előbb gyűlöl, mint titeket. Ha a világból valók volnátok, mint övéit szeretne benneteket a világ. De mert nem vagytok a világból valók, hanem kiválasztottalak benneteket a világból, gyűlöl benneteket a világ. [...] Ha tehát engem üldöznek, titeket is üldözni fognak” (Jn 15,18–19), valamint „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha miattam gyaláznak és üldöznek benneteket és hazudozva minden rosszat rátok fognak énmiattam” (Mt 5,10–11).

Balról jobbra: Horváth Béla, a díj alapítója és kurátora, Reisz Péter Pál OFM, Sajgó Szabolcs SJ és Bábel Balázs érsek (Fotó: Magyar Kurír)

A keresztény lelkeségben gyakran találunk olyan misztikus megtapasztalásokat, amelyek rámutatnak, hogy életünkben a szenvedés, az üldöztetés is az Úrhoz való hasonlósági folyamat része. Arnaldo Pigna így ír erről: „Ha az üldöztetés része az Isten országának megszületésének, akkor nem tekinthetjük csupán az emberi gonosz-ságból fakadó helyzetek gyümölcsének, hanem bizony egy misztérium részének: ez a misztérium pedig a tanítvány hasonlósága a Mesteréhez, akinek az üldözés – kezdve az Egyiptomba meneküléstől a kereszthaláláig – mindennapos kenyere volt. Az üldözés is része az Úrral való életközösségnek.”

Hálát adunk most, a Parma Fidei – Hit Pajzsa díj megalapításának 25. évfordulóján mindazokért, akik Pál atyával együtt megkapták ezen rangos díjat, amely egyben a Jézussal való életközösség tudatos vállalásának elismerése is. P. Reisz Pál OFM

személyében pedig egy olyan hiteles tanúságtevőt is tisztelhetünk, aki nem csupán az állhatatosságban, de az üldözöinek való megbocsátásban is a krisztusi úton jár. Köszöntésemet öszentsége, XIV. Leó pápa az előző évben Szent István vértanú ünnepének Úrangyala imájakor elmondott gondolataival zárom, abban a reményben, hogy Pál atyához, a többi, korábbi díjazotthoz, valamint a kommunista diktatúrák hősi áldozataihoz hasonlóan a mai magyar keresztények is képesek az üldöztetések ellenére a béke és a megbocsátás apostolai lenni: „A keresztényeknek nincsenek ellenségei, hanem fivéreik és nővéreik, akik azok maradnak akkor is, amikor nem értik meg egymást. [...] A megbocsátás ingyenes, mindenki szívében megtalálható, akármikor aktiválható és ellenállhatatlan kommunikációs ereje van, amikor valaki másképpen tekint testvéreire, figyelmet és elismerést fordítva rá”.

Sajgó Szabolcs:

„A hit fénye pajzs a sötétség ellen”

Reisz Péter Pál OFM laudációja

A hit fénye pajzs a sötétség ellen. Az a világosság, ami kezdetben a kaosztól rendet teremtett, nem hunyt ki, az ellentmondás sötétjébe hullott világban is életadó fényként ragyog. Egy kis aktualitás a Díj átadásához: Szent Ferenc menyeyi születésnapjának 800. évfordulója (2026. október 3.) alkalmából arra kapunk meghívást – vagy újabb buzdítást – mindannyian, hogy a „szeráfi pátriárka” példáját követve szentté váljunk a mai világban – olvassuk a 2026. január 10-én kezdődött szentévet meghirdető római dekrétumban. És ehhez rendkívüli lehetőségeket, a teljes búcsú különféle útjait is biztosítja Krisztus titokzatos testének, a katolikus egyháznak megtartó kegyelmi közönsége, a ferences családhoz tartozókon túl minden megkereszteltnek.

A mai ünnepi alkalom, az idei, a 30. Hit Pajzsa Díj átadása az első ferences szerzetesnek, aki kapja a díj alapításának a 25. évében, ez az ünnepi alkalom a Szent Ferenc-év buzdítására segít rá: váljunk szentté ebben az ítéletnapig zűrzavaros világban, ahol a katolikus hit isteni lámpásának fénye képes eligazítani, vezetni és erőt adni, hogy mindenki elérje az egyetlen igazán fontosat,

földi záránokútjának végső célját: igazi öröklakását, az előre ment, főtámadott Jézus által a Mennyei Atyánál neki személyesen elkészítettet.

Záránokutunkon, földi életünk labirintusában, ami nem útvesztő, aminek egy bejárata van, aminek nincs zsákutcája, és aminek kanyargós, számunkra átláthatatlan útjain egyetlen pillanatra sem hagy magára senkit a megtestesült, a megváltó személyes isteni szeretet, a Názáreti Jézus, abban a labirintusban, amiben a legkisebb lépés is közelebb visz a középpont-hoz, minden labirintusok középpontjához, a teret és időt ölelő hordozó Teremtő és újjáteremtő Titokhoz. Sötét éjszakában egy utcai lámpa alatt áll egy ember és próbálja felismerni, megérteni az őt körülvevő dolgokat, a különféle történeteket. Aztán jön valaki, aki elégedetlen a lámpa fényével, mert az nem azt mutatja, amit ő látni akar, és amit pedig mutat, azt nem akarja látni, ezért ledönti a lámpaoszlopot és ott marad tapogatózva, botladozva a sötétben... Laudációm szempontjából kicsit átfogalmaztam „az ellentmondások hercege”, Gilbert Keith Chesterton híres lámpaoszlop metaforáját, amit az 1908-ban megjelent *Orthodoxy* című könyvében – spirituális önéletrajzában – fogalmaz meg. Chesterton metaforája a lámpadöntőgető „felvilágosodott” embernek és a fényről elmélkedő középkori szerzetesnek a bemutatására szolgál.

A hívő ember megközelítésében nincs két, egymástól független tudományos olvasata az emberi történelemnek, egy vallásos és egy szekuláris. Történelemünk az üdvösség története, amit hit nélkül esély sincs

helyesen érteni. Amint a tudomány bármely ága-boga is hit nélkül csak részigazságokra lel. Aki szeretné megismerni a valós világot és történetét, részben vagy egészben, és szeretné valóban meg is érteni, annak erre csak hittel van esélye. Ezt felismerve jött létre az emberiség szellemtörténetében a kereszténység fényénél az Univerzitasnak, a mindenféle emberi tudásnak az az egyedülálló intézményes rendszere, amelyben a tudomány valamennyi ága mint rész tudomány, együttesen, egymást kiegészítve próbálja megérteni, felfogni az ember véges kognitív képességével az Univerzum csodáját, és amiben a tér és idő, a látható és láthatatlanok, a minden létezők forrását kutató teológia a tudományok tudománya, aminek a filozófia és minden tudomány a „szolgálóleánya”.

Senki emberfia, emberlánya nem magányos földi életében, egyetlen pillanatra sem, ahogyan hisszük és ahogyan hitünkben tapasztalhatjuk is. Senki nem kivétel, a tudósok sem. A deisták istene: „a gép forog, az alkotó pihen, évmilliókig eljár tengelyén, míg egy kerékfogát újítani kell” nem létezik. És ez nem tőlünk függ, hanem attól, aki a nem létezésből létezni szeretett minden létezőt, aki mindent gyönyörűnek alkotott és aki a nem változó, végtelen, leleményes szeretetében sosem adja föl, nem nyugszik bele senki eltorzulásába és halálába. Beletesült az emberi szóba, hogy megismerjük és eligazodjunk a hamis és az igaz kaotikus valóságában. Beletesült a tér-idő világba, hogy a hit fényénél kiolvashassuk alkotásai-ból, ki is Ő. És beletesült a magukat neki átadó életébe, megmutatva, mire képes a botladozó, rosszra hajló, fantáziátlan és a halál útját járó gyermekei életében.

Ez utóbbit – a Biblia és a Teremtés könyve után a hűs-vér ember életébe magát beíró Isten üzenetét – mondhatjuk a harmadik szentírásnak is. Azok életét, akiket a nemzetek apostola szenteknek nevez: „Isten korintusi egyházának – írja Pál –, a Krisztus Jézusban megszentelteknek, a meghívott szenteknek, mindazokkal együtt, akik segítségül hívják a mi Urunk Jézus Krisztus nevét, minden helyen...” (1Kor 1,2). Pótolhatatlan számunkra ez a harmadik szentírás is: Isten szentjeinek élete, a kegyelem képeskönyve.

A Hit Pajzsa Díj Isten mutatójára: olyan Krisztushoz tartozó papok és szerzetesek életére mutat rá, akik átadták magukat Jézusnak, akiknek életében Isten hűséges szeretete fénylőn megmutatkozik, minden emberi gyengeségük ellenére, akiknek élete ezért Isten eligazító lámpása mások számára itt és most a világ sötétségében.

A kereszténységben Istenbe oltott ember lámpásában, a szentek életében az olaj, amit Isten szeretetének tüze útmutató fényként lángra lobbant, ez az olaj a Misztikus Test olaja, ami minden szentbe más szentekből is, szülőkből, barátokból, rendtársakból... érkező olaj. Ezért amikor a Hit Pajzsa Díj Isten mutatójaként valakire rámutat, akkor nemcsak az Anyaszentegyház egy tagjára mutat rá, hanem az egész misztikus testre.

Reisz Péter Pál szerzetes életének évtizedeken át másokat segítő, eligazító fénye sokak helytállásának, hűséges tanúságának is a fénye: a Trianonban megszagott családjaé, a hitetlenségnek – ezért embertelenségnek – ellentmondó gyöngyöcské, a ferences gimnáziumé, a testvéri szerzetes közösségé, az üldözések alatt vértanúkká lettek... És csak a jó Isten az egyedüli tudója, még kik által és hogyan táplálta Pál atyában szent olaját. Az interneten föllelhető cikkek, interjúk, videók bőven adnak a mondottakon túl további megerősítő tényeket.

Amint ahhoz is, hogy ki mindenkinek volt Pál atya eligazító fénye hosszú és hűséges papi, szerzetesi szolgálata során Esztergomban, Kárpátalján, Szombathelyen, Sümegen, Budapesten – és remélhetőleg lesz még sokáig, ott, ahová isteni Pásztor elöljáróim át vezeti.

Imádkozunk tovább Reisz Péter Pál atyáért a szentek közösségének hitében, kérjük a Teremtőt, hogy az eligazító és az Örökkévaló ragyogását közvetítő lámpását, amit benne lángra lobbantott, a halál ki ne oltsa, hanem növelje a megváltó Jézus Szent Szíve szeretetének mértéke szerint. (Szerk.)

Kveck Péter az új szentszéki magyar nagykövet

2026. február 9-én, hétfőn délelőtt XIV. Leó pápa az Apostoli Palota könyvtárszobájában kihallgatáson fogadta Kveck Péter szentszéki magyar nagykövetet, aki átnyújtotta Leó pápának Magyarország kormánya megbízólevelét. Az új magyar szentszéki nagykövet ezt követően találkozott Pietro Parolin bíboros államtitkárral.

A mintegy félórás pápai kihallgatást követően Kveck Péter szentszéki magyar nagykövet bemutatta a Szentatyának kísérete tagjait, a Szentszéki Magyar Nagykövetség munkatársait.

A Szentszék Sajtóirodája ezzel egyidejűleg közzétette az új magyar szentszéki nagykövet rövid életrajzát. E szerint: Kveck Péter 1966-ban Miskolcon született, házasságban, egy lányuk van. A debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Képzőművészeti Karán végzett 1985–1991 között, majd Nemzetközi Közgazdaságtan és Pénzügy szakon mesterdiplomát szerzett 1992–1994-ben. Összehasonlító nyelvészetből doktorált és a bécsi Diplomáciai Akadémián tanult.

Szolgálatát a következő pozíciókat töltötte be: tanáregéd a Kossuth Lajos Tudományegyetem Német Nyelv és Irodalom Tanszékén 1990–1992 között; referencia munkatárs a Külügyminisztérium Közel-Kelet és Afrika Főosztályán 1998-tól 2000-ig; diplomata 2000 és 2004 között a Kínai Népköztársaságba akkreditált magyar nagykövetségen; a Külügyminisztérium referencia munkatársa az EU Közös Kül- és Biztonságpolitikai Főosztályon 2004–2005-ben; 2005-től 2008-ig ugyancsak a Külügyminisztériumban Afrika és Közel-Kelet igazgatóhelyettese. 2008 és 2020

között tizenkét éven át Magyarország nagykövete Egyiptomban, egyúttal akkreditálva Szudán, Dél-Szudán, Eritrea és Csád országaihoz (2008–2020); 2020 és 2023 között főigazgató a Külügyminisztérium Közel-Kelet és Észak-Afrika osztályán; 2023-tól 2025-ig nagykövet Argentínában, egyúttal akkreditálva Paraguay és Uruguay országaihoz.

Kveck Péter szentszéki magyar nagyköveti kinevezése a külügyminiszteri előterjesztésére Sulyok Tamás köztársasági elnök aláírásával 2026. január 23-án jelent meg a Magyar Közlönyben.

(Kép és szöveg forrása: Vatican News)

Átadták Zomborban Vajdaság legnagyobb, a Magyar Kormány támogatásával megújított orgonáját

Vajdaság legnagyobb – és Szerbia második legnagyobb –, 43 regiszteres, 1926-ban Salzburgban a Mauracher orgonaépítő műhelyében készült egyházi orgonája a közelmúltban visszatért eredeti hangzáshoz: megújultak a sípok, a szelládák, a fújtatók, a játszóasztal és a vezérlés. A zombori Szent István király-templom hangszerének felújítása a Vajdasági Magyar Szövetség, a Magyar Nemzeti Tanács és Magyarország nemzeti kormányának közös értékmegőrzése volt; a négy évig tartó munkálatokat a tolyai L'orgue Orgonaépítő Műhely szakemberei végezték. A felújított orgonát 2026. február 11-én adták át ünnepélyes keretek között. Az eseményen részt vett Nacsa Lőrinc nemzetpolitikaiért felelős államtitkár, Pásztor Bálint, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke és Fremond Árpád, a Magyar Nemzeti Tanács elnöke is. Az orgonát Fazekas Ferenc szabadkai megyéspüspök szentelte fel és áldotta meg.

Nacsa Lőrinc hangsúlyozta: fontos, hogy a hitet olyan közegben lehessen megélni, amely méltóságban is tükrözi az egyház reménységét és hivatását. Emlékeztetett arra, hogy az elmúlt 16 évben Magyarország Kormányának támogatásával mintegy negyven templom újult meg és kétszáz új is épült szerte a Kárpát-medencében. Hozzátette: a cél az, hogy idén is folytassák a megkezdett munkát. Az államtitkár kiemelte: a százéves orgona végigszolgált a magyarok egyik legsötétebb évszázadát, miközben a közösség sok veszteséget szenvedett el, de a gondviselésbe vetett bizalma megmaradt. Úgy fogalmazott: minden működő orgona „lélegző, eleven hangszer”, amely a megújulást és az életerőt jelképezi.

Nacsa Lőrinc emlékeztetett: a 2010-es nemzetpolitikai fordulat célja a nemzet felemelése és megerősítése volt, különös tekintettel a külföldi magyar közösségekre. Mint mondta, míg a 2010 előtti politi-

ka „még a levegőt is sajnálta” a határon túli magyaroktól, azóta tudatos közösségépítés és intézményfejlesztés zajlik a Kárpát-medencében.

Pásztor Bálint beszédében Zombort a vajdasági magyar közösség egyik legkiemelkedőbb központjának nevezte. Kifejtette: a zombori magyarság a vajdasági és az egyetemes magyarság elválaszthatatlan része, amely a történelem során – a trianoni békediktátumtól kezdve a második világháborúig és a '90-es évek megpróbáltatásain át – számos kihívással nézett szembe.

Fremond Árpád a százéves orgonát az évszázad tanújának nevezte, amely túlélte a történelem viharait és magában hordozza a délvidéki magyar közösség küzdelmeit és reményeit.

Az orgonaavató ünnepségen a hívek meghallgatták a felújított orgona csodálatos hangját; Vizin Kornél, a Szabadkai Zeneiskola orgonatanára szólaltatta meg az avatóünnepségen.

Vismeg Miklós-Bernardin, a zombori Szent István király-templom plébánosa elmondta: óriási örömet jelent az egyházközség számára az orgona felújítása, aminek köszönhetően ezután még szebbek lesznek a szentmisék.

Nacsa Lőrinc pedig mindehhez hozzáfűzte: „Mi Szent István értékeit és alapjait követjük. Ma vannak Magyarországon olyanok, akik más alapra építenek, ha ugyan építenek is bármit. Vannak, akiknek a magyarok szabadsága beáldozható, sőt még rosszabb, akár meg is vásárolható. Vannak, akiknek annál jobb, minél rosszabb nekünk, magyaroknak. Van olyan vezetőjük, aki papokat fenyeget és hívekkel ordibál. Magyarország Kormányát ma viszont olyan személyek alkotják, akik Szent Istvánnal együtt hisznek a hit nemzetmegtartó erejében.”

(Déli Szemle; Pannon RTV; facebook.com/NacsaLorinc)

P. Szentmártoni Mihályt díszdoktorrá avatták

(folytatás az 1. oldalról)

Székely János püspök köszönetet mondott Szentmártoni Mihálynak, amiért rengeteget tett azért, hogy megmutassa a lélektan és a hit egységét, szükségszerű egymásra utaltságát, és erre tanította az egyházat. Feléleltette, hogy a jezsuita pszichológia-professzor sokszor beszélt az önismeret fontosságáról, amely nélkül sem hiteles, mély istenkapcsolatot, sem emberi kapcsolatokat nem tudnak kialakítani az emberek.

Birher Nándor, az egyetem Bölcsészettudományi Karának dékánja laudációjában kiemelte, hogy Szentmártoni Mihály atya személyében nem csupán egy kiváló pszichológust méltat, hanem egy olyan tudóst, papot és lelkipétezt, aki pályája során hidat épített pszichológia és teológia, tudomány és spiritualitás, emberi lélektan és keresztény antropológia között. Aki életművével generációkat inspirált, gondolkodásukat formálta, különösen a hivatásgondozás, a személyiségfejlődés és a lelki kísérés területén. Akit egyszerre jellemez a mély lelkipásztori érzékenység és a tudományos igényesség. Aki tanított, kutatott, formált papokat, szerzetesseket, lelkipétezt, világiakat – sokakat az egyetem oktatói közül is. Birher Nándor szerint P. Szentmártoni egyik legnagyobb érdeme abban áll, hogy pszichológiai munkájában soha nem esett a redukcionizmus hibájába, nem szűkítette le az embert pusztán ösztönlényre, pszichodinamikai folyamatok összességére vagy viselkedési mintázatokra. Miközben alaposan ismerte a modern pszichológia irányzatait – a pszichoanalízistől a humanisztikus pszichológián át a fejlődés-élektanig –, mindig ragaszkodott az ember transzcendens nyitottságához, soha nem tagadta meg a pszichológia filozófiai és teológiai gyökereit. Ő még pontosan tudja, milyen is volt a pszichológia mint a filozófia szerves része. Ez a szemlélet különösen fontos volt egy olyan korban, amikor a pszichológia egyes irányzatai hajlamosak voltak a vallásos tapasztalatot pusztán projekciónak vagy regresszióknak tekinteni. Szentmártoni ezzel

szemben megmutatta, hogy az érett vallásosság a személyiség integrált kibontakozásának egyik csúcspontja lehet. A dékán hozzátette: P. Szentmártoni megelőzte a korát, olyan kérdésekről beszélt nyíltan és szakmailag megalapozottan, amelyekről az egyházban kevés szó esett. Oktatói és írói tevékenysége – főként magyar nyelvterületen – jelentősen hozzájárult a hivatásfelismerés és hivatásgondozás átértékeléséhez és gazdagításához, hiszen a *vocatio*, a hivatás mint Isten adománya nem pusztán spirituális jellegű, hanem együtt kell tekinteni a személyiség egyéb vonásaival és így nagymértékben lehet segíteni a jelöltet és a szemínáriumi, valamint rendi előjárókat egy-egy hivatás értelmezésében. Hozzárult ahhoz, hogy a hivatásgondozásnak része legyen a szűrés, a kísérés és a pszichológiai vizsgálat. „Nem volt egyéb feladata, mint a rendalapító Loyolai Szent Ignác felhívását követni, a legjobbnak lenni. Szentmártoni Mihály megfelelt ennek az elvárásnak. Nem magyar kontextusban alkotott, de nagymértékben hatott a magyar kontextusra a pasztorálpszichológia terén” – hangzott a laudációban.

Szentmártoni Mihály a díszdoktorrá avatás után tartott előadásában a misztikus tapasztalatot értelmezte pszichológiai szempontból. Mint mondta, az egyház misztikusai sokáig „gyanúsították” az egyházban, csak a II. Vatikáni Zsinat bontotta le ezt a falat, arra emlékeztetve, hogy Isten kegyelme minden emberhez elér. „A misztikus tapasztalat lényege Isten jelenlétének, jeleinek, szeretetének intuitív észlelése. Ez a kereszténység lényege” – fogalmazott, s hozzátette, hogy a misztikus tapasztalatot nem lehet kiimádkozni, csak ajándékként elfogadni. Rámutatott: józan misztikus tapasztalatra minden hívő lélek szert tehet, de tapintattal és óvatossággal megkülönböztetéssel kell bánni vele, különben könnyen belecsúszhat az ember az álmissztikába. Szentmártoni három kategóriát említett: az egyházban vannak nagy, kis és álmissztikusok. Beszélt a XX. század két nagy keresztény misztikusáról, Pio atyáról, aki a szenvedés misztikusa volt, és Kalkuttai Teréz anyáról, a sötét éjszaka misztikusáról, aki ötven évig nem tapasztalta meg Isten jelenlétét, hanem hitte. A kis misztikusok a mindennapi emberek, hiszen

a misztikus lelkiség nem kiváltság, minden hívőnek nyitott a mindennapok szakralitásában. Tréfásan megjegyezte, hogy szerinte a magyar nemzeti karakter a közhelyes búskomorság ellenére misztikus beállítottságú. Az álmissztikusok a professzor szerint nem is a misztikus személyisége, hanem az emberek hisztériája miatt érdekesek egy pszichológus számára: aki választ ad a kérdésekre, arra ráruházzák a misztikus köntösöt. Előadása végén Szentmártoni Mihály felidézte, hogy mindig arról álmódott, hogy a magyar pszichológiában fog alkotni, ami azonban sokáig álom maradt. Amikor felkérték, hogy legyen professzor a Pázmányon, akkor ennek a rendszer gátat szabott, most viszont a díszdoktorrá avatással egymásra találtak az egyetemmel, ami – ahogy fogalmazott – messze felülmúlta álmait.

Szentmártoni Mihály SJ Újvidéken született, magyar családban, ott járt általános iskolába. Középszintű filozófiai és teológiai tanulmányai végén, 1975-ben pappá szentelték. 1976–1981 között Rómában a Szaléziek Pápai Egyetemén klinikai pszichológiából doktorált. 1981–1991 között Zágrábban egyetemi tanár és gyakorló pszichológus volt. 1991-től Rómában a Pápai Gergely Egyetem pasztorálpszichológia tanszékének professzora volt nyugalomba vonulásáig, 2003-tól az egyetem lelkiismereti intézetének igazgatójaként is dolgozott. 1994-től a Szentek Ügyei Kongregációjának, majd a Szentéavatási Ügyek Dikasztériumának teológus-konzultora. Több száz tanulmány, húsz könyv szerzője. Tanítói tevékenysége, cikkei és könyvei tették nevének nemzetközileg ismertté. Az életből vett konkrét példáival a pszichológia tudományát a lelkipásztori gyakorlat valós világába helyezte és ott értelmezte, így lehetett katedrán, szószéken és lelkipásztori minőségben olyan tanár, aki nemcsak tanított ismereteket átadva, hanem nevelt és formált, elsősorban szeminaristákat, férfi és női szerzetesnövendékeket, lelkipétezt, de éppúgy világi szakembereket is. Hosszú évekig a római horvát kollégium, a Pápai Magyar Intézet és a Collegium Germanicum et Hungaricum lelkipéteztőjeként szolgált. Főleg a

'80-as és a '90-es években több cikluson átívelő homíliaival és a pasztorálpszichológia fontos témáiról tartott sorozataival gazdagította a Vatikáni Rádió műsoraikat. Jelenleg is aktív, gyóntat, lelkipásztorokat tart.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Szentmártoni Mihály mellett díszdoktorrá avatta Sir Partha Dasgupta brit közgazdászprofesszort is.

(jezsuita.hu; Vatican News)

Kiadóváltás történt az Életünk újságnál

Az Életünk – Az európai magyar katolikusok lapja 2026. március 1-jétől a Keresztény Jövőkért Alapítvány kiadásában jelenik meg. A Keresztény Jövőkért Alapítvány 01-01-0013589 sorszámmal 2024. január 12-én vette nyilvántartásba a Fővárosi Törvényszék, tevékenységi körében pedig a lap- és könyvkiadás, illetve -terjesztés is szerepel. A szervezet székhelye, telefonszáma és képviselőjének személye megegyezik a Misszió Média Kft. ezen adataival, bankszámlaszáma pedig:

Keresztény Jövőkért Alapítvány
11716008-22541567

HU50 1171 6008 2254 1567 00000000
SWIFT (BIC): OTPVHUBB

OTP Bank Nyrt.
H-1163 Budapest, Jókai Mór u. 3/b.

A Misszió Média Kft. határozatlan ideig az Életünk online kiadásáért és fenntartásáért felel.

Üzenőfal

Legyen a védnökünk! A Keresztény Jövőkért Alapítvány javára juttatott adománya mellé küldje el szerkesztőségünkhez az üzenetét vagy az idézetét! Nemes célt fog ezzel szolgálni: színesíti, gazdagítja lapunk tartalmát, szórakoztatja vagy éppen elgondolkodtatja olvasóit, s mindeközben anyagilag is segíti újságunk megmaradását! Köszönjük!

„Erőt, egészséget kívánok az Életünk szerkesztőség áldozatra kész tagjainak, és kívánom, hogy fillérjük ezüstről, forintjuk aranyból, egészségük vasból legyen, és szívük a szeretetben maradjon.”

BPJ

Erzsébet nővér: „Mi, emberek is társai lehetünk Istennek a teremtésben”

Az újpesti Karmel Kiskertje Katolikus Óvodában jártunk

„Istent látni mindenkiben, Istent szolgálni mindenkiben, Istent szeretni mindenkiben.” A Jézus Isteni Szívének Karmelita Nővérei, a Karmelita Rend jelmondata jelzi: a hit arra ösztönöz, hogy embertársainkban a teremtő Istent ismerjük fel. A gyakorlati szeretet cselekedeteire is sarkall, továbbá kifejezi, hogy a mély, bensőséges istenkapcsolat a szerzetesi élet alapja. Isten az embert valamire teremtette, tehát küldetése, feladata van. A Szentlélek segítségével rádöbbenhetünk hivatásunk küldetösszerű jellegére – mondják a karmelita nővérek. Szent Józsefről nevezett Boldog Mária Terézia felismerte az ő küldetését, tudta, hogy felelős minden kitanúsítottért, különösen a gyermekekért. Látva azt, hogy a hat éven aluli gyermekekkel senki nem foglalkozik, alapította meg az első gyermekotthont. Magyarországra 1907. augusztus 2-án érkezett két nővérrel, Soós Imre karmelita atya kérésére. Újpesten vásártól meg egy tizenkét szobás házat (a mai óvoda épületét) és szeptember 7-én megnyitotta kapuit az óvoda és a napközitthon a szegény és rászoruló gyermekek részére. Terézia nővér sorra járta a házakat és felhívta az emberek figyelmét, hogy gyermekeiket ebbe az óvodába és napközitthonba is hozhatják. Hamarosan zsúfolásig megtelt a ház, ezért később bővíteni kellett. De aztán jött az államosítás... Mi történt azután? Miként teljesíti küldetését az óvoda ma és hogyan folyik falai között a nevelés? Felkérésünkre erről beszélgetett Kuruczleky Ilona, a *Szent Kereszt Ökumenikus Magazin* főszerkesztője Erzsébet nővérrel, az újpesti Karmel Kiskertje Katolikus Óvoda korábbi és a bölcsőde jelenlegi vezetőjével, az intézmény fenntartójának képviselőjével.

„Jézus szeretetét közvetítjük a családoknak”

– *Milyen lelki vagy történelmi körülmények hívták életre Újpesten a Karmel Kiskertje Katolikus Óvodát?*

– A nővérek a rendszerváltozás után, miután újrakezdték életüket, már gondoltak arra, hogy gyermekotthon helyett óvodát szeretnének nyitni. Mivel nem kaptuk vissza egyetlen házunkat sem, ezért Gyenesdiáson felépült egy kolostor és az óvodát is itt gondolták el. 2007-ben azonban váratlanul visszakaptuk az újpesti házunkat és ez a terveinket is megváltoztatta. Az épület nagyon elhanyagolt, rossz állapotban volt. Miután bejártuk többször is a házat, tudtuk, hogy nagyon sok pénzbe fog kerülni a felújítás. Imádkoztunk és beszélgettünk a város polgármesterével, Derce Tamással – aki nagy szeretettel fogadott mindig minket –, hogy mire lenne szüksége Újpesten. Nagyon megörültünk, amikor azt mondta: katolikus óvodára. Van egy kicsi katolikus óvoda, de az Önöké más lesz, azért, mert a nővéreké lesz, a nővérek dolgoznak benne. Biztosan sokan szeretnék gyermekeiket az Önök óvodájába íratni – mondta, és megígérte, hogy mindenben segít. Gyorsan megkaptuk az engedélyt az átalakításra. Pályázattal és az Anyaház segítségével elkezdődtek a felújítások 2008 januárjában. Az idő rövid volt, de az Alapítóanya közbenjárásával augusztus végére elkészült az óvoda. Sokat imádkoztunk, és mondtuk: ha Boldog Mária Terézia anyánk négy hónap alatt nyolc házat tudott megalapítani, nekünk is be kell fejeznünk az óvodát. Nagyon sok volt a probléma az átalakítás során, de hála legyen a Jóistennek, mindent megoldottunk és 2008. szeptember 10-én megnyitotta kapuját a Karmel Kiskertje Katolikus Óvoda. Olyan sokan jelentkeztek, hogy egy csoport helyett két csoporttal induljunk. Hamarosan beláttuk, hogy nagy szükség van az óvodánkra. Láttuk, milyen sok családnak van igénye arra, hogy gyermekeik katolikus szellemben nevelkedjenek, mert a szülők nem kaptak ilyen nevelést.

– *Hogyan tudta Boldog Mária Terézia felismerni a saját küldetését a gyermekek felé és mit üzen ez nekünk ma?*

– Boldog Mária Terézia anyja szíve arra vágyott, hogy Istent szolgálhassa és egészen a szegények szolgálatára ajánlhassa fel magát. A legnagyobb fájdalmat számára a szegény, ártatlan, árva, hat év alatti gyermekek okozták, akikkel senki sem törődött. Fiatalkorra óta ott lebegett a szeme előtt egy vörös ház, amit az *Othontalanok otthonának* hívtak és ez a ház a gyermekeknek is otthona lesz. Alapítóanya szavai nemcsak az akkori időre voltak érvényesek, hanem a mai korra is: „A Karmelben gondozzák és szeretik a rájuk bízott lelkeket, és minden gyermekben az isteni Gyermeket szeretik, és az őszinte szeretet úgy hat a gyermekek kedélyére, mint a nap sugara a még gyöngye földre. Napsugár nélkül elsatnyulnak, miként a gyermeki lélek is szeretet nélkül. Az emberiség szempontjából alig van fontosabb, súlyosabb következménnyel járó feladat, mint a gyermeknevelés, illetve az ifjúság képzése. Nem jó, ha a gyermekek el vannak kényeztetve, de a túlzott szigor még több kárt okoz, mert az a szíveket keseríti meg. A fiatal, Istenre vágyó lélek elleni vétek, ha a gyermek nem kap vallásos nevelést, de még rosszabb, ha túlzott jámborságra nevelik.”

– *Mit gondol, miért volt ennyire fogékony az újpesti közösség az óvoda alapításának idején a szeretet gyakorlására?*

– Amikor elterjedt a hír, hogy mi, karmelita nővérek óvodát nyitunk, egyre többen jöttek jelentkezni. Érdeklődtek a családok, hogy milyen lelki, szellemi nevelést kapnak nálunk a gyermekeik. Ugyanakkor érdeklődtek a mi életünk iránt is. A beszélgetésekből megtudtuk, hogy milyen nagy szükség van a mi katolikus óvodánkra, ahol mi is jelen lehetünk. Annak is örültek, hogy én mint szerzetesnővér óvónőként leszek a gyermekekkel. Éreztük a bizalmat a szülőknél, és azt

a lelki igényt, ami megkönnyítette számunkra, hogy teljesen átadjuk magunkat ennek az apostoli munkának, hogy Jézus szeretetét közvetítsük a családoknak.

– *A nővérek azt mondták: „Semmit nem tettünk, csak szeretetet gyakoroltunk.” Mit jelent ez a gyakorlatban az óvoda mindennapjaiban?*

– Az emberek látták az Újpestre érkező nővérek barátságát, szeretetét, ezért a nővéreket „kedvesnővéreknek” nevezték. Miután megkérdezték a nővéreket, hogy mit tettek, hogy ilyen rövid idő alatt megnyerték az emberek szívét, azt felelték: „Semmi különösét nem tettünk, csak szeretetet gyakoroltunk.” Ugyanúgy, mint akkor, most is tudjuk a szeretetet gyakorolni. Mindennap kínálkozik alkalom és a szívből jövő őszinte szeretettel mindent el lehet érni. Az óvodai élet mindennapjaiban van lehetőségük a gyermekeknek, hogy megérezzék ezt a szívből jövő szeretetet. Boldog Mária Terézia Anya kérése volt, hogy minden nővér és természetesen a dolgozók is igazi „anyák” legyenek. Az anyai szeretet a legnagyobb, amit a gyermek kaphat és amire szüksége van. Fontos, hogy szeretetet, biztonságot, nyugalmat sugározzunk és így a gyermekek mernek kibontakozni, próbálkoznak. Minden gyermekhez másképpen viszonyulunk, alkalmazkodva egyéni temperamentumaikhoz. Megerősítést kapnak mosollyal, simogatással, amikor erre szükség van. A gyermekek egymás közötti kapcsolatait is figyelemmel kísérjük. Nyugalommal kezeljük a kisebb kialakuló konfliktusokat, mindennapi kihívásokat.

A gyermekeknek a felnőtt a legfőbb modell, akinek beszéde, tevékenysége, viselkedése példaértékű számára. A katolikus óvodában Jézus szeretetét közvetítjük a gyermekek felé, ezért nagyon fontos az őszinte, szívből jövő szeretet, amit minden gyermek megérez. Jósággal, szeretettel lehet csak a bennük rejlő értékeket felszínre hozni. Minden gyermekben a gyermek Jézust látjuk.

– *Hogyan tudják ma továbbörökíteni az alapító szellemiségét egy XXI. századi városi környezetben?*

– A választ az Alapítóanya szavaival kezdem: „Az idők megváltoztak; de a lelkek üdvösségéért munkálkodás lelkiülete, szeretete, buzgósága mindig ugyanaz marad, megijfodik minden nemzedékben anélkül, hogy kárt szenvedne. Sem a buzgóság nem lanyhul, sem a szeretet nem hamvad el. Isten mindenható és teremtő ereje érvényes, ez a mi örökségünk. Ugyanaz a vágy hatja át életünket. Alapítóanyánk kérése, hogy minden karmelita nővér a vigasztalás és a béke anyjaként éljen a fájdalommal és szenvedéssel terhelt világban. Nemcsak a gyermekeknek van szükségük a szeretetre, vigasztalásra, hanem a felnőtteknek is.

Küldetés a szereteten alapuló, igazi erkölcsi értékrendért

A felosztalásakor nemcsak a kolostort zárták be, hanem a gyermekotthont és az óvodát is. Ezzel hosszú időre megszűnt az óvodában a katolikus szellemű nevelés. A rendszerváltozás után azonban újra lehetőséget kapott az Egyház és így a rend is az újrakezdésre. A keresztény hívő emberek igénye is megnövekedett keresztény szellemiségű óvodai nevelésre. Az Egyházból a katolikus óvoda szerepe egyre nagyobb. Nagy öröm volt a nővérek számára, hogy 2007 júniusában a rend visszakapta Újpesten az épületet és 2008. szeptember 10-én a már felújított épületben újra megnyitotta kapuit az óvoda, mert az ott élő emberek igénye és az ő vágyuk, küldetésük egybeesett. „Érezzük az alapítóanya közbenjáró segítségét, hogy örül annak, hogy folytathatjuk azt a munkát Újpesten, amit elkezdett. Ő mondta: »Az emberiség egész szempontjából alig van fontosabb, súlyosabb következménnyel járó feladat, mint a gyermeknevelés.« Ezek a gondolatok vezéreltek minket, ezzel a tudattal és elhatározással kezdtük el munkánkat óvodánkban két vegyes csoporttal. Felelősnek érezzük magunkat minden gyermek testi és lelki fejlődéséért. 2009 szeptemberében mindkét csoportban 30 fős létszámmal kezdtük el a második évet. Egyre többen érdeklődnek az óvodánk iránt és kériük gyermekeik felvételét, főleg a keresztény szellemiség miatt” – olvashatjuk az óvoda honlapján.

– *Mi adta a bátorságot az újrakezdéshez a rendszerváltozás után, több évtizednyi kényszerzűnetet követően?*

– A felosztalás után a nővéreket az a remény éltette, hogy eljön majd az az idő, amikor folytathatják a gyermekekkel való foglalkozást ott, ahol abba kellett hagyniuk. Voltak, akik külföldön folytatták szerzetesi életüket (Sittárdban, Bécsben), de a többség itthon maradt. A rendszerváltozás után Horvátországból jöttek nővérek megkeresni, meglátogatni itteni rendtársaikat. Ők voltak azok, akik bátorították a nővéreket, az anyaházról Hollandiából pedig kapták a segítséget egy új kolostor felépítésére. A berendezések nagy része Bécsből érkezett. Nagy ünnep volt a felszentelés napja. A nővéreken és a papokon kívül a helybeli lakosok is nagy örömmel vettek részt a szentmisén. Mindenki sírt az örömtől, amikor meglátták a nővéreket az új szerzetesi ruhájukban. Ettől a naptól kezdve újra élhették a szerzetesi életüket. A horvát nővérek pedig rendszeresen látogatták őket.

– *Miben látják ma a katolikus óvodák legfontosabb szerepét a modern oktatási rendszerben?*

– Úgy gondoljuk, hogy a katolikus óvodának nagyon fontos szerepe van az oktatásban, a modern oktatásban is. Az óvodai nevelés a gyermekek személyiségének teljes kibontakoztatására irányul. A katolikus óvoda küldetése a krisztusi tanítás fényében az egészséges, harmonikus személyiség kialakítása és a hit alapjainak megteremtése, olyan irányt mutató a gyermekek számára, amihez életük minden szakaszában visszatérhetnek. A gyermeket mint Isten ajándékát vezetjük a hit felé, miközben elősegítjük személyiségének sokoldalú harmonikus kibontakozását. Óvodánkban elsősorban katolikus keresztény családok jelentkeznek, ezért fontos a családi keresztény nevelés támogatása, folytatása, a katolikus értékek erősítése, valamint közvetítése a gyerekek által a családban. Azokat a szülőket, akik nem vallásos családban nevelkedtek, segítünk elindulni a keresztény élet felé. Biztosak vagyunk abban, hogy ezek a családok a magyar társadalom legjobb tagjai lesznek, mert kialakul bennük az igazi erkölcsi értékrend.

– *Milyen szellemi és lelki alapokra építették újra az óvoda közösségét 2008-ban?*

– Amikor 2008 szeptemberében megnyitottuk katolikus óvodánkat, figyelembe vettük, hogy mi az Egyház legfontosabb küldetése. Az, hogy hirdesse Isten igéjét. A katolikus óvoda feladata a hitre nevelés, a keresztény tanítás továbbadása. Így válik az Egyház üdvözítő küldetésének részévé. Ennek az igénynek megfelelően terveztük meg az óvodai életünket. Intézményünk programja katolikus keresztény szellemű. A katolikus óvoda a katolikus közoktatási rendszer első láncszeme. Itt szerezheti meg a gyermek egy életre a legalapvetőbb emberi ismereteket, magatartásformákat: a szereteten alapuló értékrendet, és odafigyelést és a rácsodálkozást Istenről kapott világunk nagyszerűségeire. Családias légkörben, vallásos lelkülettel vártuk és várjuk a hozzánk érkező gyermekeket. Mint minden nevelési és oktatási intézmény, a katolikus óvoda is pedagógusfüggő. Nagyon fontosnak tartottuk, hogy olyan pedagógusokat, technikai dolgozókat találjunk, akiket áthat a katolikus küldetés, Jézus iránti szeretet, hiszen céljainkat csak így tudjuk megvalósítani.

– *Hogyan élik meg a nővérek azt, hogy a szülők egyre inkább keresik a keresztény értékeket a nevelésben?*

– Mi nagyon örülünk, amikor látjuk az érdeklődést a szülők részéről. Alapítóanyánk, Szent Józsefről nevezett Boldog Mária Terézia anyja a kontemplatív, imádságos lelkületet összekötötte az apostoli tevékenységgel. Legnagyobb vágya az volt, hogy minél több lelket megmentsen Jézus Isteni Szívének. Nekünk, az Ő lányainak is ez a legfontosabb feladatunk. Ezért mindig nagy öröm tölti el szívünket, ha olyan szülők is jönnek, akik nem kaptak keresztény nevelést, de a gyermekeiknek szeretnék ezt biztosítani. Gyermekeiken keresztül így segítjük a családokat a vallási nevelésben.

– *Mit üzen Boldog Mária Terézia gondolata – „a gyermeknevelés az emberiség legfontosabb feladata” – a mai pedagógusoknak?*

– A gyermek Isten ajándéka, a szülők féltett, legdrágább kincse és egyben a jövő záloga. Nem mindegy, hogy milyen lesz a jövő fiatalága. Nagyon jól látta Boldog Mária Terézia a gyermeknevelés legfontosabb feladatát, ami a mai korra is ugyanúgy érvényes. A legfontosabb minden pedagógusnál a feltétlen, őszinte szeretet. Nem jó, ha el vannak kényeztetve a gyerekek, de a túlzott szigor sem, mert megkeseríti a gyermek szívét (az imént már idéztem Alapítóanya szavait).

Cél: elmélyedni és növekedni a hitben

A Karmel Kiskertje Katolikus Óvodában a családok többsége katolikus, vallását gyakorló család, de vannak református családok és vallásukat csak kevésbé gyakorló is. A katolikus szülők számára nagyon fontos, hogy gyermekeik a családban kapott keresztény szellemiséget, erkölcsi értékeket az óvodában is megkaphassák és így fejlődjenek. Fontos számunkra, hogy szilárd alapokra épüljön gyermekeik élete. Elmondták, hogy nagyon vonzó a nővérek jelenléte, élete, ami nagyban befolyásolhatja az óvoda arculatát. Többen bevallották, hogy eddig nem nagyon gyakorolták a vallásukat, de most úgy érzik, nagyon fontos döntést hoztak, amikor ezt az óvodát választották. Látják, hogy a világban egyre jobban háttérbe szorulnak az igazi erkölcsi, emberi értékek, és fontos, hogy gyermekeikbe már kiskorukban beivódjanak ezek az értékek. Továbbá úgy gondolták, hogy a nővérek segítségükre lehetnek abban, hogy a család is újra keresztény szellemben élje életét. Az óvoda választásánál a másik fontos szempont a szülők szemében a tágas, világos csoportszobák, a szép, nagy udvar, a nagy tornaterem, ahol a kicsik rossz idő esetén is mozoghatnak, játszhatnak.

– *Hogyan lehet a hitet és a szeretetet játékosan, a gyermekek életkorához igazítva átadni?*

– A katolikus óvodában a hitre nevelés az egész napot átható folyamat. A következő tevékenységi formákon keresztül tudjuk átadni játékosan, és ezzel lehetőséget biztosítani az

Erzsébet nővér

imádságra nevelésre, a liturgikus nevelésre: reggel, miután már mindenki megérkezett, áhítatot tartunk. Kis csengővel hívjuk a gyerekeket az „áhitatos szönyegre”. Miután csendben körbeültünk, meggyújtjuk a gyertyát, halk zenehallgatással egymásra, Jézusra figyelünk. Rövid ima következik. Különböző eszközök – képek, bábok... – segítségével ismerkednek a gyerekek egy-egy bibliai történettel, ami után köszönettel, imával, énekkel fordulunk Jézushoz. A reggeli áhítat témáit eljátszhatják szerepjátékban, lerajzolhatják, elbábozhatják és a napi feladatokban továbbmélyíthetik az óvónő segítségével.

– **Milyen hatással van a nővérek személyes példája a szülőkre és a családokra?**

– A szülők nagy tisztelettel fordulnak felénk. Nagy ajándék egy katolikus óvodának, ha még szerzetesnővérek is jelen vannak. (Jelenleg négyen.) Sokszor elmondják a szülők, hogy milyen jó, hogy itt vagyunk, találkozhatunk és beszélgethetünk is egymással. Minden szülő *Dicsértessék a Jézus Krisztussal* köszön a találkozáskor és ezt a gyermekeiktől is megkövetelik. Egyre többen jönnek a közös, családi szentmisékre, és mindig hálásan megköszönik, hogy itt lehetnek.

– **Tapasztalják-e, hogy az óvodai közösségben a vallásos nevelés a szülők hitbeli megújulását is elősegíti?**

– Igen, ezt is örömmel tapasztaljuk, hogy a gyermekeiken keresztül sokat tudunk apostolkodni. Otthon is megkövetelik az étkezés előtti imát – ahogy ezt a szülők elmondják. Az ünnepeinkre gyerekekkel készülünk képek festésével, rajzolással, színezéssel. Ezeket a falújságon látják a szülők. Látják saját gyermekeik munkáját, érdeklődnek iránta. A verseket, énekeket a gyerekek otthon is elmondják, így a szülők is részesei lesznek az ünnepeinknek, a keresztény nevelésünknek.

– **Mit jelent ma a „hitben való növekedés” egy kisgyermek számára az Önök közösségében?**

– A keresztény hitélet korai érzelmi megalapozásával a vallásos élet felé irányítjuk gyermekeinket. Biztosítjuk, hogy a gyerekek óvodás időszakuk hittel teli élményekben, tartalmas, egészséges, esztétikus, kulturált nevelési közegben teljenek annak érdekében, hogy a bennük lévő lehetőségek, értékek kibontakozzanak, és olyanná váljanak, amilyeneknek Isten öröktől fogva elképzelte őket. Általában három évig járnak óvodába, így a három év alatt életkori sajátosságaiknak megfelelően mindig jobban elmélyedhetnek és növekedhetnek a hitben, a Mennyei Atya és Jézus iránti szeretetükben.

– **Miben látják a legnagyobb kihívást a keresztény szellemiség megőrzésében napjainkban?**

– Úgy látjuk, hogy a keresztény szellemiség megőrzésének legnagyobb kihívása a világiassággal, a keresztény és erkölcsi értékek háttérbe szorulásával és a hitélet, a vallásgyakorlat hanyatlásával van összefüggésben. Értékek átértékelődnek, mint például a kegyelem, a bűnbocsánat, a megbocsátás és a szellemi élet. Mindez azért, mert az emberek gondolkodásmódjában mindent a materiális világi gondolkodással közelítenek meg. Sok keresztény nehezen tudja összeegyeztetni a hitét a modern élet kihívásaival, mint társadalmi változások, karrier, modern technológia... Sajnos az Egyházon belül is vannak viták. A különböző kihívásokat és megpróbáltatásokat csak úgy élhetjük át, ha életünket Krisztus Jézusra mint biztos alapra építjük.

„A Mennyei Atya iránt ébredjen a szívében hála”

Az intézmény két óvodai csoporttal működik. A csoportszobák esztétikusak, tágasak, világosak, galériával beépítettek. Számos játszó-, foglalkoztatóterület kialakítását teszi lehetővé. Mindkét csoportnak saját laptopja, fénymásolója van. A két csoport külön, szekrényekkel berendezett öltözővel, modern felszerelésű mosdóval (szenzoros szappan- és papírtörölgadagolóval) rendelkezik. Az óvodának nagy tornaterme van korszerű, sokféle hasznos, fejlesztő, szórakoztató felszereléssel, ahol a gyerekek kiélhetik mozgásvágyukat. Esős idő esetén a sósobát vehetik birtokba, ahol egészségserkentő és -megőrző környezetben vannak: hangulatvilágítással épültek a falak sötétglázból, a gyerekek a sóval „homokozhatnak”, körben a padok alatt kőszék található. Nyári időben búcsúestet tartanak nagycsoportosok számára, és a testvéróvoda nagycsoportosai is érkeznek vendégségbe. Velük a nagykádas szobát is igénybe veszik, amelyet a gyerekek évente igazi legendás helyként izgalommal, kitüntetéssel emlegetnek, amit a zene

A Karmel Kiskertje Óvoda udvarán 2012. szeptember 28-án

és a hangulatvilágítás továbbfokoz. A tetőtérben előadótérem van, ahol szintén részt vehetnek a gyerekek a nekik szervezett programokon. Sokat tartózkodhatnak az udvaron is. Két játszótéri eszközzel felszerelt udvara van az óvodának, egy nagyobb és egy kisebb, napos, árnyékos. A nagy udvaron veteményest alakítottak ki a két csoport részére, ahol tavasszal kertészkednek: ültetnek, palántáznak, zöldségeket természetesen, gondozzák, gyomlálják, öntözik és a termést jó étvágygal, örömmel, büszkén (mert ez is az ő közös munkájuk eredménye) fogyasztják el a gyerekek. A kéjtárszóteres udvar kiegészül egy kerékpáros udvarral, ami a valóságnak is megfelelő útfestéssel, táblákkal, útjelzőkkel egészül ki, azaz KRESZ-pálya. Egyházi intézmény lévén a nevelők a gyerekekkel közösen rendszeresen gyakorolják, megélik hitüket, vallásukat egy-egy ima, megemlékezés, szentmise keretében, amelynek az intézményben található kápolna gyakran szolgál helyszínül. A folyosókon, öltözőkben kifüggesztett táblákon a szülők láthatják gyermekeik alkotásait, mindemellett tájékozódhatnak a csoport/óvoda/intézmény eseményeiről, híreiről. A falakat is a gyerekek munkái díszítik: a fal festése a gyerekek színesfestékes kézzel készített műveivel van színesítve és a folyosó egy része speciális üveggel van borítva, amelynek felületére a gyerekek évszaknak, ünnepnek, életműörökítésnek megfelelően tudnak rajzolni. Az intézmény egy kellemes, szemet gyönyörködtető rózsakertnek is otthont nyújt, amelynek közepén egy szökőkút helyezkedik el. Ez a nyugalomkert mindkét csoport folyosójáról jól szemügyre vehető, megközelíthető. Parkolás szempontjából tekintve az óvoda jól megközelíthető autóval. Buszmegálló az épület mellett található. Az adott ságok valóban megfelelnek a XXI. századi elvárásoknak.

– **Hogyan ötvözik az intézményben a modern technikai eszközöket és a hagyományos keresztény értékeket?**

– A gyerekeket a fejlődés során egyre több hatás éri, formálja identitásukat, szocializációjukat, fantáziájukat, az egész személyiségüket. Minden családban egyre több okoseszköz található. A médiának egyre több szerepe van, mondhatjuk, hogy nélkülözhetetlen az életünkben úgy a hír- és információforrás, kapcsolattartás, mint a szórakozás, játék terén. Ugyanakkor megvan a negatív oldala is. Ezek az eszközök alakítják az értékrendet, a viselkedést és hatással vannak a vizualításra, gondolkodásra. Otthon a gyerekek nagy része okostelefonon, interneten nézi a mesét, ami mély benyomást gyakorol a fantáziájukra. Ezért nagyon fontos az élő, személyes mesemondás, beszélgetés. Óvodánkban nemcsak alvás előtt mesélnek az óvónők, a gyerekek kérésére délután is mesélünk. A személyes mesemondást nem lehet helyettesíteni. A gyermeknek használnia kell a fantáziáját, el kell képzelnie a mese történetét. Azok a fiatalok, akik állandóan az okostelefont használják, nem tudnak kapcsolatot teremteni társaikkal, felnőttekkel. Szókincsük nagyon szegényes és nem tudnak olvasni. Ezért nagyon óvatosan kell a modern technikai eszközöket használni, főleg óvodás korban. Néha mi is használunk projektort rövid bibliai történetek vetítésére, megnézzük egy-két kedvenc régi szép mesét. Mindig készítünk képeket okostelefonnal a gyerekek napi életéről és azt közösen megnézzük. Nagyon örülnek, amikor látják magukat és társaikat különböző tevékenységekben. Az óvodapedagógusok laptopot, CD-t, DVD-t, asztali számítógépet használnak szemléltetésre, oktatóprogramokra. De csak olyan mértékben használjuk ezeket az eszközöket, amivel nem veszélyeztetik a katolikus hagyományos keresztény értékeket, a hitéletünket.

– **A Karmel Kiskertje nemcsak óvoda, hanem egyfajta „nyugalom szigete” is – milyen szerepe van ennek a környezetnek a gyerekek lelki fejlődésében?**

– A gyerekek harmonikus személyiségének teljes kibontakoztatása, fejlődése érdekében szükség van nyugodt, szeretetteljes környezetre. Nagyon fontos, hogy ehhez meglegyenek a tárgyi és személyi feltételek. A családi környezet mellett az óvodai környezet veszi körül, amely nagy hatással van a gyermek fejlődésére. Az óvodánk egy birtok közepén helyezkedik el, amit nagy udvarrészek fogtak körbe. Árnyas fák, napsütötte részek, virágok, zöld pázsit mind nyugodt teret biztosít az elmélyült játékokra. A tágas csoportszobák is lehetőséget kínálnak a nyugodt játékokra, különböző foglalkozásokhoz, kezdeményezésekhez. Sokan mondják a látogatók, a felnőttek, hogy a mi óvodánk nagyon különleges, nyugodt légkör várja itt a gyerekeket és a felnőtteket. Ebben nagy szerepük van az óvoda dolgozóinak, az óvónőknek és a technikai dolgozóknak egyaránt. A nagy szeretet, a türelem, a kedvesség, a bizalom hozzájárul ahhoz, hogy nyugodt, békés legyen a gyerekek napja. Mindez segíti a kiegyensúlyozott, harmonikus érzelmi, lelki fejlődésüket.

– **A kert, a kápolna, a sósoba vagy a KRESZ-pálya mind különleges elemek – hogyan szolgálják ezek a nevelés egészét?**

– A tágas udvarrészekben sokféle gyümölcsfa, virágoskert és veteményeskert ad lehetőséget a különféle tevékenységek, megfigyelések szervezéséhez. Célunk, hogy a gyerekek rácsodálkozzanak a teremtett világra, érezzék a Gondviselő Isten mindenhatóságát és szeretetét. A Mennyei Atya iránt ébredjen a szívében hála. Szeretnénk a gyerekeket ráébreszteni arra, hogy mi, emberek is társai lehetünk Istennek a teremtésben, ha védjük, óvjuk környezetünket, ha szépítjük a világunkat. A kápolna segíti a hitéletre nevelést. Minden hónapban gyermekszentmise keretében énekkel, imával köszöntjük Jézust. Más napokon is felmennek a kápolnába áhítat keretében. A sósoba az egészséges életmódra nevelés

A Karmel Kiskertje Óvoda kápolnája

részeként szolgál. Erősíti az immunrendszert, segít a legúti megbetegedések megelőzésében. A sósobában játékon keresztül gyógyulhatnak. Jótékony hatású légúti gyulladáscsökkentő, asztma, allergia, köhögés esetén is ez a speciális környezet nyugtató hatással is van a gyerekekre. A sósobát hetente egy alkalommal, felváltva látogatják a csoportok, húsz-harminc percet töltenek játékos tevékenységek közben. A KRESZ-pályát ajándékba kaptuk egy közlekedéssel foglalkozó közösségtől. Felfestették a parkot utakkal, körforgalommal, és kaptunk közlekedési táblákat is, sőt olyan lámpákat is, amelyek feltöltéssel működnek. A gyerekek megtanulják a közlekedési szabályokat, figyelik a táblákat, tudják a jelentőségüket. Mindig vannak gyalogosok is, akik szeretik kapcsolgatni a lámpát, és ennek a „járművel közlekedők” nem mindig örülnek. Természetesen mindig jelen van egy felnőtt, aki figyelemmel kíséri a forgalmat.

– **A közösség számára mit jelent a „közös munka gyümölcse”, például a veteményes gondozása?**

– Nagy figyelemmel kísérjük a veteményeskertünket. Közös vetjük el a magokat, ültetjük a palántákat – amelyeket a piacon veszünk –, és figyeljük, mennyit növekedtek, kell-e öntözni. Nagy a gyerekek öröme, amikor már látható a termés. Közös szedjük le és a zöldségeket reggelire, uzsonnára megesszük. Volt cukorborsónk, hagymánk, paprikánk, paradicsomunk és salátánk is. Megtapasztalják, hogy a szorgalmas, gondos munkának megvan a gyümölcse, érdemes volt fáradozni.

– **Hogyan tudják az intézményt folyamatosan a XXI. század kihívásaihoz igazítani, miközben megőrzik a rend hagyományait és szellemiségét?**

– A mai kor rohamos technológiai, digitális változásai nagy kihívást jelentenek az óvodai nevelésben is. A tanterveknek naprakésznek kell lenniük a legújabb nevelési elméletekkel és pszichológiai ismeretekkel, ezért az óvónők rendszeresen járnak továbbképzésekre, ami rendkívül fontos és nálunk is biztosítva van. Alkalmazkodnunk kell a digitális világ hatásaihoz, de meg kell őriznünk a hagyományainkat, szellemiségünket és a játékos tanulási formákat is. Úgy gondolom, meg kell találni az egyensúlyt a digitális és a fizikai eszközök, a személyes nevelés között. Hiszem, hogy a digitális technológia segítője a pedagógusnak és nem helyettesítője. Az óvónő az első és legfontosabb segítője, oszlopa a gyerekek fejlődésének, ugyanakkor a technológia újításai nagyon alkalmasak a pedagógusok által tanított képességek gyakorlására. Szeretném megvenni a DIOO digitális okosjátékot, amiről nagyon sok jó tapasztalataim vannak azoknak az óvodáknak, akik már használják. Segítségével nyomon követhetik a gyerekek aktuális állapotát. A gyerekek játszanak, felfedeznek, próbálkoznak, miközben fejlődik a figyelmük, emlékezetük, logikájuk, finommotorikájuk. Lehetőséget ad a differenciált fejlesztésre. Azonban egyetlen digitális okosjáték, -eszköz sem pótolhatja a hitéletünket, rendi hagyományainkat, ünnepeinket. Láthatjuk, hogy a mai világban elvesztették az értéküket az ünnepek, a jeles napok. A mai felgyorsult életben a hétköznapiak összemosódnak a vasárnapokkal, az ünneppalakkal, az emberek dolgoznak, vásárolnak még ezeken a napokon is. Az ünnepek elveszítették a valóságos tartalmukat. Óvodánkban arra törekszünk, hogy a családi, társadalmi, és egyházi ünnepeket valódi tartalommal töltsük meg, hogy megtanítsuk a gyerekeket és rajtuk keresztül a szülőket is az ünneplésre. Fontos feladatunknak tartjuk, hogy a néphagyományokon alapuló népszokásokat is átmentsük a jövő számára, megőrizzük az értékeiket, és így fokozatosan kialakul a népi, nemzeti értékeinkhez, a szülőföldhöz való ragaszkodás fontossága.

Kuruczleky Ilona

(Nem csak) Gyermeknek

Hiszem, ha látom!

Egyszer egy iskolában különleges versenyt hirdettek. Április volt, ebben a hónapban, 22-én tartják minden évben a Föld napját. A világnaphoz kapcsolódva meghirdették: amelyik osztály a legtöbb szemetet gyűjti össze, az kap egy saját csocsóasztalt, amelyet kizárólag a győztes osztály diákjai használhatnak.

Az 1/B-ben volt egy kisfiú, aki épp ezekben a napokban betegedett meg, így nem tudott részt venni a versengésben. Pedig talán ő volt a legügyesebb csocsójátékos! Mindennél jobban szeretne volna, hogy az ő osztálya legyen a szemetgyűjtés győztese, azonban tudta, hogy mivel ők a legkisebbek, nincs sok esélyük nyerni a nagyokkal szemben.

Eljött a nagy nap, kezdetét vette a szemetgyűjtés. Mindenki, kicsik és nagyok is nagy-nagy lelkesedéssel vetették bele magukat a munkába, szedték a szemetet az osztálytermekben, a folyosókon, az ebédlőben, a tornateremben, az udvaron, sőt még az iskola melletti parkban is. Minden osztály jól teljesített, szorosnak látszott a verseny, amikor is az 1/B-seknek támadt egy jó ötletük: „Itt van a közelemben az óvoda, nézzünk körül ott is!” Így aztán a legkisebb osztály tanulói rendbe tették az óvoda

környékét is, amivel ők gyűjtötték össze a legtöbb szemetet és megnyerték a fődíjat.

A következő nap már ott is állt a csocsóasztal az 1/B osztálytermében. A kisfiú még mindig beteg volt, ezért az osztálytársai felhívták telefonon és elújságolták a jó hírt. „Hiszem, ha látom!” – válaszolta a fiú. Amint meggyógyult, nagy izgalommal sietett az iskolába, hogy saját szemével győződhessen meg róla: valóban az övék lett a csocsóasztal!

Valami hasonlót élhetett át – csak persze sokkal komolyabb dologban – Szent Tamás apostol is, amikor Jézus, feltámadása után, megjelent a tanítványoknak. Tamás nem volt ott velük, és kételkedett a társai szavaiban. „Ha csak nem látom kezén a sezegek nyomát, ha nem helyezem ujjamat a sezegek helyére, és oldalába nem teszem a kezem, nem hiszem.” Aztán nyolc nap múlva Jézus ismét megjelent a tanítványoknak, akkor már Tamás is velük volt. Látta az Urat, és ekkor már hitt.

Sokszor vagyunk így az életben, hogy csak a saját szemünknek vagyunk hajlandók hiszni. Ilyenkor, a hűsvét utáni időszakban jusson eszedbe Tamás apostol esete. „Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.” Kovács Péter

Ima Erdő Péter bíboros gyógyulásáért

Erdő Péter bíboros, esztergom–budapesti érsek távollétében tartotta meg 2026. március 3–4. között Budapesten tavaszi rendes ülését a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia. A testület tagjai a közösen bemutatott szentmise keretében imáikba ajánlották Erdő Péter bíborost és kérték a Szűzanya közbenjárását mielőbbi gyógyulása érdekében. A főpásztorok több fontos kérdéstről is tárgyaltak: készült a társadalmi témákat elemző új körlevél, novemberben Rómába látogat a püspöki kar, és bejelentették, hogy 2027 a Hivatás éve lesz a magyar egyházban. Erdő Péter bíboros gyógyulásáért mi is imádkozunk és erre hívjuk olvasóinkat is. (Eletünk)

A hétvégi magyar iskolák nemzetépítő tényezők

Huszonkilenc országból mintegy százhusz résztvevő érkezett Budapestre 2026. február 27-én a Nemzetpolitikai Államtitkárság által kilencedik alkalommal megszervezett Hétvégi Magyar Iskolák Találkozója. Az eseményen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes hídfőállásként jellemezte a diaszpóra magyarságát a világ országai felé, Nacsa Lőrinc nemzetpolitikáért felelős államtitkár pedig úgy fogalmazott: a diaszpórák közösségei lelke a hétvégi magyar iskolákban dobog. Ahol magyar gyermek van, ott van a magyar jövő – mondta Nacsa Lőrinc, és köszönetét fejezte ki azoknak, akik külön energiát és áldozatot fordítanak a gyermekek tanítására, magyar identitásukban történő megerősítésükre. Kiemelte, ezen keresztül az adott diaszpórák közösség erősödik, és ezáltal a magyar nemzet is erős tud maradni. Nacsa Lőrinc hangsúlyozta, a Magyar Kormány célja továbbra is változatlan: erősíteni a magyar nyelvű oktatást, a magyar nyelvet és kultúrát szerte a világon. (kulhonimagyarok.hu)

Harry Bandholtz, Szathmáry Lajos és a magyar múkincsek

A történelem nemcsak a nagy csaták és a híres vagy hírhedt békeszerződésekből áll, hanem néha apró, alig ismert mozaikokból is. Ilyen a következő történet.

1919-ben a románok megszállták Budapestet és többek között nem elégedtek meg privát otthonok fosztogatásával, hanem egyenesen a Nemzeti Múzeumba mentek, hogy összehajlítsák a múkincseket.

Akkortájt a párizsi békefenntartók Harry Hill Bandholtz amerikai dandárparancsnokot helyezték Magyarországra hivatalos személyként. Amikor a románok megjelentek a Múzeumban, az igazgató kétségbeesve telefonált Bandholtzhoz, aki érélyes fellépésével (egy szemtanú szerint a lovaglóstorával) verte ki a katonákat. Azok vicsoorogtak, de elmentek, ugyan harciasan ígérve, hogy másnap visszatérnek és elviszik azt, ami szerintük a román államot illeti, mert azt hadizsákmánynak tekintik. Szerencsére végül meggondolták magukat. Mindenesetre Bandholtz határozott fellépése megakadályozta első rohamukat és valószínűleg befolyásolta végső döntésüket is.

Miután elkergette a katonákat, lepecsételte a kaput, sőt a kulcsot is magával vitte, így mentette meg a pótolhatatlan kincseket. A köztudatban – már azok tudatában, akik egyáltalán hallottak erről az esetről – az áll, hogy később a Bandholtz család az esettel kapcsolatos személyes tárgyakat odaajándékozta a Nemzeti Múzeumnak. Azonban nem a Bandholtz család adományozta a tárgyakat, hanem dr. Szathmáry Lajos, az erdélyi származású, legendás híró szakács. Szathmáry Lajos egy marhavagonban

született, amikor szülei Erdélyből menekültek. Budapesten végezte az egyetemet és ott nyerte el diplomáját pszichológiából. A háború után, 1951-ben az USA-ba emigrált. A zsebében egy dollár és tíz cent volt, és pontosan öt szót tudott angolul. Ilyen adottsággal nem sok hasznát vette a diplomájának, doktorátusának, ezért másfelé kereste a megélhetését.

Négy év múlva éttermet nyitott Chicagóban, ami nagyon hamar nemzetközi sikerre tett szert. Szenvedélyesen és kiválóan főzött. Az úgynevezett felső tízezer, az üzleti mánások, a diplomatavilág és a művészetek kiváló tagjai mind megfordultak a Bakery nevű éttermében. Mi több, Ronald Reagan akkori USA-elnök meghívta a Fehér Házba. Az étterem és Szathmáry addigra már gasztronómiai fogalom voltak. Azonban nemcsak nagyon híres lett (Chicagóban a hajdani étterem közelében utcát is neveztek el Szathmáryról), hanem tünevényesen gazdag is. Nemcsak az étterem jövedelmezett igen bőségesen, hanem mosolygós, telapós megjelenésével drága borokat és gasztronómiai különlegességeket hirdetett az előkelő folyóiratok lapjain, amiért havonta nem mindennapi összegeket írhatott a bankszámlájára.

A Bakery étterem felső emeletén gazdag, a konyhával és főzéssel kapcsolatos múzeumot rendezett be. Kiváló gyűjteménye között ámulattal nézték a látogatók Zrí-

nyi Ilona szakács- és füveskönyvét. Ezeket a tárgyakat (mintegy 400 000 darabot, amit 1965-ben nem kevesebb, mint 2 millió dollárra értékelték, el lehet képzelni a mai értéküket!) halála után a Johnson and Wales Egyetemre hagyta, ahol mint professzor is működött. Ezenkívül bőkezűen ajándékozott az egyetemeknek Bostonban, Chicagóban és Iowában is.

Élő legenda volt: könyvek és újságcikkek írója, egyetemi tanár, rádióban előadó, emigráns magyar intézmények mindenkorai önzetlen támogatója. Hihetetlen, szinte mindent elsőprő egyéniség volt, békétűrő és tele humorral. Szerényen azt szokta mondani magáról: „Születésem szerint magyar vagyok, választásom szerint amerikai, és Isten végtelen kegyelme folytán chicagói.”

Egy ízben felkereste Bandholtz özvegyét, aki a látogatás végén neki ajándékozta Bandholtz dandárparancsnok budapesti naplóját, a Nemzeti Múzeum kapujára helyezett lepecsételő sárga szalagot, diplomáciai jelentéseit Budapestről, és természetesen a legendás pálcát is, amit korábbi, Fülöp-szigeteki szolgálata idején kapott ajándékba. A pálcát, amit lovaglóstornak használt, egy kígyó bőréből és gerincéből készült. A budapesti Amerikai Nagykövetség előtti kis parkban, a Szabadság téren, úgy szólván közvetlenül a követség bejáratával szemben áll Bandholtz szobra. Ezen jól látható a pálcát: hátrattett kezében tartja.

A Szathmáry fivérek, Lajos és Géza 1965-ben a New York-i Magyar Főkonzulátuson mutatták be a történelmi ereklyéket. A fogadáson megjelent a New York-i magyarság színe-java és számos amerikai üzletember, akik már akkor kapcsolatban álltak hazánkkal. Ugyancsak jelen volt Claire Kenneth író, Carelli Gábor, a New York-i Metropolitan Operaház örökös tagja, Joe Murányi, a kiváló dzsesszklarinétos, Louis Armstrong egykori kombójának tagja és sokan mások. A fogadás egyben László Balázs főkonzul búcsúztatója is volt, aki két és fél év szolgálat után visszatért Magyarországra.

A Szathmáry fivérek valamivel később Magyarországra utaztak és átadták az ereklyéket a Magyar Nemzeti Múzeumnak.

Dr. Szathmáry, a gasztronómia legendás mestere és az egyetemek bőkezű mecénása, a magyar intézmények mindenkorai támogatója 1996-ban, 77 éves korában rövid betegség után halt meg.

Ugy érzem, érdekesnek bizonyul ez a kevésbé ismert részlet Szathmáry és Bandholtz életéből, úgyszintén a megmentett magyar múkincsek történetéről. Azonkívül fényt vet a talányra, amikor a budapesti szobor előtt sétáló ember azon töpreng, miért tart a katonai egyenruhás férfi szobormása kard helyett lovaglóstort a kezében az amerikai nagykövetség bejárata előtt.

Részlet Balogh Petres Judith Útban hazafelé című könyvéből (Kép forrása: Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára, abtl.hu)

Görögkatolikus hitvallók

Az ukrajnai háború ismét ráirányította a figyelmet a görögkatolikus egyházra, amelynek hívei bizánci rítus szerint gyakorolják hitüket, papjaik azonban nősülhetnek és elismerik a pápa főségét. Magyarországon a XVII. század második felében kezdett meghonosodni, de első országos gyűlésére csupán 1868-ban került sor, amelyen elfogadták a magyar nyelv liturgikus használatát. A parlament 1913-ban törvényileg szabályozta az akkor 162 görögkatolikus parókia működését. A trianoni békediktátum értelmében a parókiák közel fele az utódállamok fennhatósága alá került.

Ferenc pápa 2015 tavaszán a hajdúdorogi görögkatolikus eparchiát (egyházmegyét) kivonta az Esztergom–Budapesti Főegyházmegye joghatósága alól, metropolia rangra emelte Debrecen székhellyel és Kocsis Fülöp addigi hajdúdorogi görögkatolikus eparchális püspököt az új metropolia első metropolitájává nevezte ki. A köznyelv a görögkatolikusok főpapját hajdúdorogi érsek néven emlegeti. (A pápa ezzel egyidejűleg a miskolci görögkatolikus apostoli exarchátust eparchia rangjára emelte és a hajdúdorogi metropolita székhelyét Kocsis Fülöp addigi hajdúdorogi görögkatolikus apostoli exarchát nevezte

ki. Végül Ferenc pápa a nyíregyházi görögkatolikus eparchiát leválasztotta a hajdúdorogi eparchiából és a hajdúdorogi metropolita székhelyét szuffragáneusává tette és első apostoli adminisztrátorává Orosz Atanáz atyát nevezte ki.)

Míg Magyarországon a kommunista rendszer – a többi felekezethez hasonlóan – a görögkatolikus egyházat is ellenségnek tekintette, tevékeny üldözésétől elállt. Nem így az egykori Szovjetunióban, ahol a rendszerváltozásig tiltották működését, illetve azon mesterkedtek, hogy beolvasszák a kommunista hatalom kiszolgálójává züllesztett görögkeleti egyházba. Ennek érdekében a legdurvább eszközöktől sem riadtak vissza, rágalomhadjáratokkal igyekeztek lejáratni a még szabadlábban lévő görögkatolikus papokat, a híveket pedig vallásuk megtagadására kényszerítették.

A szovjet hatalom rágalmainak egyik célpontja Andrej Septickij metropolita volt, alighanem azért, mert a főpapot életében már nem tudták meghurcolni, ugyanis 1944 őszén, néhány nappal a Vörös Hadsereg Lvov/lemburgi bevonulása után meghalt. A nemesi családból származó Septickij több évtizeden át állt egyháza élén. Görögkatolikus metropolitává X. Piusz pápa nevezte

ki még az Osztrák–Magyar Monarchia galíciai sarkában. Az első világháború kitörését követően a területre betörő orosz csapatok letartóztatták és a szuszdali kolostorba internálták. 1917 márciusában, a polgári forradalom után szabadlábba helyezték és visszatérhetett Lvovba, amely átmenetileg a sebtében kikiáltott Nyugat-ukrajnai Népi Demokrácia uralma alá került, majd Lengyelország államiségének kikiáltása után a területet Varsó vonta fennhatósága alá és így Septickij is lengyel állampolgár lett.

A szomszédos Szovjetunióban a hatalomra került kommunista rendszer azonnal megkezdte az egyházak, kiváltképpen a görögkatolikusok üldözését. Septickij titkos utakon igyekezett tájékozódni az ukrajnai helyzetről és a térségből menekült papnövendékek számára Faulhaber müncheni érsekkel együtt a bajor fővárosban megalapította a ma is működő Szent András Kollégiumot. A második világháború kirobbanását követően ugyan felszabadítónak nevezte az Ukrajnába érkezett német alakulatokat, a zsidók üldözése ellen azonban ismételtlen tiltakozott és még Heinrich Himmlernél is szót emelt érdekükben, de nem sok eredménnyel, ezért bátyjával együtt számos üldözöttet bujtatott.

Magas kora és megromlott egészsége miatt 1944-ben Joszif Szipij Lvovi püspököt nevezte ki utódjának. Szipij kezdetben háborítatlanul vezethette egyházát, ugyanis a moszkvai kormány a jaltai konferencia idején nem akart alapot szolgáltatni esetleges súrlódásra a nyugati szövetségekkel. Azonban még alig száradt meg a tinta a Kelet-Közép Európát szovjet kiezűköztető nyilvánító egyezményen, 1945 áprilisában a főpapot letartóztatták és hamis vádak alapján életfogytiglanig terjedő szibériai kényszermunkára ítélték. 1963-ban az akkori szovjet vezető, Hruscsov veje, Adzsubej Rómában járt és felkereste XXIII. János pápát is, aki rajta keresztül kieszűköltte Szipij püspök szabadlábba helyezését és kiutazásának engedélyezését a második vatikáni zsinatra. Nem sokkal ezután VI. Pál pápa bíborosi rangra emelte. Élete utolsó két évtizedét Rómában az Ukrajnában elnyomott görögkeleti egyház életben tartásának szentelte, ennek keretében megalapította az olasz fővárosban az ukrán katolikus egyetemet. A kommunista rendszer bukása, illetve a Szovjetunió felbomlása után terek és utcák elnevezésével adóztak Septickij és Szipij emlékének.

Vincze András

2026 Márton Áron-émlékév lesz Romániában

Hátha újra napirendre kerül a Papp László atya forgatókönyve alapján tervezett nagyjátékfilm kérdése is

A román képviselőház döntőházként fogadta el az RMDSZ törvénytervezetét, amely 2026-ot Márton Áron-émlékévvé nyilvánítja a püspök születésének 130. évfordulója alkalmából. A kezdeményezés Márton Áron életműve és közösségépítő szerepe előtt tiszteleg. A törvénytervezet parlamenti tárgyalása egyházi előljárók és főméltóságok jelenlétében zajlott. Az eseményen részt vett Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, Aurel Percă bukaresti érsek, Böcskei László nagyváradi megyéspüspök, a Romániai Püspöki Konferencia elnöke, Mihai Frățilă görögkatolikus megyéspüspök, Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök, Tánczos Barna miniszterelnök-helyettes, Ciprian Olinici

vallásügyi államtitkár, Lukács Róbert általános helynök, Hurgoi János irodaigazgató, Szabó Ödön képviselő, Kovács Szabolcs titkár, Francisc Ungureanu titkár és mások. A jogszabály elfogadása lehetőséget teremt arra, hogy 2026-ban Romániában országos szinten lehessen szervezni kulturális, oktatási és közösségi programokat a püspök szellemi örökségének bemutatására. A törvénytervezet a *Hivatalos Közlönyben* való megjelenést követően lépett hatályba.

Szerkesztői megjegyzés helyett ideidézük a gyergyóújfalvi Bányász József folyó év február 12-i közösségi oldali bejegyzését:

„Kéretlen prókátor vagyok egy olyan kezdeményezésben, amely Áron püspök

személyiségét próbálná példaként megjeleníteni a magyar életterben. Papp László évek, évtizedek átíradkozott forgatókönyve alapján készült volna egy film Márton Áron életéről. A filmművészet totális művészet. Magába épít mindent; a zenét, a festészetet, a színházat, a gondolatokat, az irodalmat, az imát, a szakralitást..., képes magához vonzani az összes művészetet, beolvasztani őket saját arany anyagába. A legmélyebb spiritualitást is úgy tudja közvetíteni, hogy az katartikus élményt adjon a befogadójának. Áron püspök személyisége, »emberkatedrálissá« (Illyés) nőtt nagysága, kifogástalan erkölcsi gerince, szellemi frissessége, életszentsége példakép lehet fiataljainknak.

Ezért, aki teheti, támogassa ezt a törekvést. Papp László az általam ismert erdélyi papok között a leghitelesebben képviseli Áron püspök örökségét szóban és tettekben egyaránt. Kell egy ilyen tiszta hang ebben a testi-lelki zűrzavarban! A gyergyóújfalvi bánya is helyszíne lenne a film egyes jeleneteinek, ahol a püspök kényszer munkára ítélt munkatársai szenvedtek hitükért a kommunisták pribékjeinek embertelen kínzásai közepette. Valami érthetetlen háttérzavar miatt nem tud létrejönni ez a műalkotás. Márton Áron-év lesz az idei. Hátha újra napirendre kerül a László atya forgatókönyve alapján elkészítendő film is!”

(romkat.ro; facebook.com/banyasz.jozsef)

Harmincéves fennállását ünnepelte a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület

A Magyar Polgári Együttműködés Egyesület (MPEE) megalakulásának 30. évfordulója alkalmából 2026. február 25-én ünnepi konferenciát rendezett az Országház Felsőházi termében. A konferenciát Győri Enikő, az egyesület elnöke nyitotta meg, a résztvevőket pedig Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke köszöntötte.

Győri Enikő beszédében hangsúlyozta: az elmúlt három évtizedben az Egyesület valódi szellemi hátszínként működött, kormányon és ellenzékben, kedvezőbb és nehezebb időszakokban egyaránt. Az alapítók irányt mutattak, a szellemi holdudvar pedig tartalommal töltötte meg a „polgár” fogalmát. Kiemelte: a miniszterelnök által az évertékélon használt megtisztelő kifejezés, az „intellektuális génbank” azt jelenti, hogy a közösség megőrzi és továbbadja azt a tudást, tapasztalatot és értékrendet, amelyre a felelős kormányzás épülhet, alapos elemzések és körültekintő mérlegelés alapján. Ez egyszerre felelősség és feladat, amely az értékek megőrzését és továbbadását szolgálja. Hozzátette: az Egyesület szellemi műhelyként működik, ahol viták, elemzések és javaslatok segítik a közéleti gondolkodást, támogatva a döntéshozók munkáját.

Az együttműködés számukra felelősséget jelent, hűséget az alapelvekhez, az őszinte párbeszéd vállalását, valamint a kérdézés és az aggodás jogának fenntartását. „Hiszünk a keresztény-konzervatív értékrend örökérvényűségében, az őszinte párbeszéd, valamint a kérdézés és aggodás jogában. Csak így maradhat közösségünk a jövő stabil szellemi irányítójá” – zárta szavait Győri Enikő.

A konferencián felkért előadók sorskérdéseinkről, az emberi méltóság védelméről, a szuverenitásról, a közéleti kultúráról, a migrációról, a digitalizáció kihívásairól, valamint a nemzet és a globalizáció kapcsolatáról tartottak előadásokat. Osztie Zoltán atya (képiünkön), az Aquinói Szent Tamás Egyesület elnöke, a Budapest-Belvárosi Nagyboldogasszony Főplébánia-templom plébánosa, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége egykori elnöke is felszólalt az ünnepi tanácskozáson. „Meggyőződésem, hogy a 2025-ben megkezdett projekt, a Sorskérdések ismét meg fogja tudni mozgatni a köreinket, kiengesztelődött kapcsolatokat

teremtve a társadalom megosztott terében” – állapította meg Osztie Zoltán atya.

A program végén kérdések és válaszok hangzottak el, amelyben Kövér László és Győri Enikő válaszolt a résztvevők felvetéseire.

A jubileumi konferencia megerősítette: a Magyar Polgári Együttműködés Egyesület három évtizede következetesen dolgozik azon, hogy stabil szellemi irányítót adjon a polgári gondolkodás számára a gyorsan változó világban.

A résztvevők ajándékot is átvehettek az ünnepeltől: az *Értékek mentén, közösen – 30 év 30 portré* című ünnepi kiadványt, amely rögzíti az Egyesület tagjainak hitvallását: „Sorsfordító időkkel él a világ és benne Magyarország. Töretlenül hisszük, valljuk az alapítók 30 évvel ezelőtti gondolatait. Hiszünk az alapértékekben: a szuverén magyar polgári demokráciában, az alapvető polgári szabadságjogokban, a tisztességes közélet szükségességében.” A jubileumi kötetben többek között olyan kiemelkedő személyek

írásai kaptak helyet, mint Orbán Viktor, Kövér László, Varga Mihály, Gulyás Gergely, Császár Angela, Húvösvölgyi Ildikó, Hegedűs Endre, Kodolányi Gyula, Láncki András, Vizi E. Szilveszter és mások. Osztie Zoltán atya is a harminc nyilatkozó között van, most az ő szavaiból idézünk: „Az MPEE küldetése a jövőre nézve elsősorban az, hogy fennmaradjon. Ez akkor lehetséges, ha azonos marad önmagával, eredeti célkitűzésével, illetve az alapítók szándékát. Minden önmagával meghasonlott szerveződés fölbomlik, megszűnik, ha elszakad gyökereitől, attól, amiért létrejött. Lehet, hogy újra kell fogalmaznunk küldetésnyilatkozatunkat, csak azért, hogy megerősödjünk a polgári erők egységéből fakadó, társadalmat formáló tevékenységünkben. Akarunk kell tudatos aktivitással, programokkal meghatározó tényezőnek maradnunk a magyar nemzet életében. Ennek érdekében pedig pozitív jövőképpel kell rendelkezniük.”

Erre a pozitív jövőképre – főleg napjainkban – nagy szüksége van az emberiségnek és benne a magyarságnak. Köszönet illet mindenkit, aki segít ennek a kialakításában.

Varga Gabriella;
mpee.hu

Társat keres!

Németországban, rendezett körülmények között élő 46 éves fiatalember harminc év körüli magyar, keresztény, intelligens, melegsívű hölgytársat keres. A fényképes leveleket *Tartós kapcsolat reményében* jelígre várjuk e-mailen vagy hagyományos postai úton a szerkesztőség ismert postacímjein (lásd: impresszum).

(Nem csak) Magyarországra hazaköltözők figyelmébe:

Eladó egy igényesen kialakított családi ház Kaposváron

Kaposvár Toponár városrészében első tulajdonostól eladó egy 145 m² alapterületű, tetőtér-beépítéses, igényesen kialakított, a mai elvárásoknak minden szempontból megfelelő, korszerű, precízen fenntartott, 1182 m²-es parkosított telken álló családi ház.

Az ingatlan infrastruktúrája akár vállalkozás számára is kiváló a Kaposvárt és az M7-es autópályát összekötő 67-es gyorsforgalmi út és a Balaton közelsége miatt.

Kaposvár központja 5 kilométerre, míg a Kaposvári Egyetem és a Pannon Lovas akadémia, valamint a Diagnosztikai, Onkológiai, Kutatási és Oktatási Központ mindössze 200 méterre található az ingatlantól.

A helység egyik ékköve, a Deseda-tó (horgászparadicsom, kajak-kenu sportközpont, arborétum, kalanderdő, tanösvény, lombkorona sétány, 14 km-es tó körüli kerékpárút, túrautak, játszótérek) mindössze 10 perces sétával elérhető.

Toponár városrészben általános iskola, óvoda, időskorúak otthona, háziorvosi és gyermekorvosi rendelő, védőnői szolgáltatás, posta, élelmiszerboltok és vendéglátóegységek is működnek. A helység tömegközlekedése kiváló.

Az ingatlanról 13 db színes fényképfelvétel megtekinthető az *Életünk újság honlapján*:
mwww.életunk.net.

Irányár: 120 millió Ft.

Zolnai Szilvia
Tel.: +36 70 310 0820
E-mail: zolnaiszilvia57@gmail.com

Elosztás:

- A földszinten: fedett terasz, nappali, konyha étkezővel, 2 szoba, spájz, mosdó, pince.
- A tetőtérben: 3 hálószoba, fürdőszoba, 2 gardrób (2,4m×8,5m).

Felszereltség:

- Teljes bútorozottság, riasztóval, 4 db kamerával, wifivel követhető technikával felszerelt biztonság, cirkókazános, valamint hűtő-fűtő klímával kiegészített fűtésrendszer.

Az ingatlanhoz tartozik:

- egy önálló, 25 m² + 6 m² terasszal kialakított kisház, alatta
- 48 m² présház + boltíves pince,
- egy különálló, 50 m²-es melléképület és
- egy 140 m²-es acélsarnok.

Ebben az ingatlanban minden tökéletesen rendben van, ide csak be kell költözni!

Humorsarok

- Képzeld, szegény nővérem két éve kórházban van!
- Jaj, de sajnálom. Tüdő?
- Nem.
- Szív?
- Nem.
- Hanem?
- Ápolónő.

A vonaton odaszólnak a székelynek:

- Bácsi, húzza fel az ablakot, mert kinn hideg van!
- A székely felhúzza, de nem tudja megállni szó nélkül:
- Na most kinn meleg van-e?

BETHLEN GÁBOR
Alap

KÉSZÜLT
A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

ÉLETÜNK

Az európai magyar katolikusok lapja

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Keresztény Jövőkért Alapítvány
H-1165 Budapest, Zsemlekes út 25/A. I. 5.
+36 70 635 7064 (privát)
iroda@eletunk.net
www.eletunk.net
www.facebook.com/europai.eletunk.ujsg

Felelős kiadó és főszerkesztő:
Varga Gabriella

Felelős szerkesztő:
Vencser László

Konzulensek: Lukács József, Varga János,
Vértesaljai László SJ

Szerzők: Balogh Petres Judith, Dufek Mária,
Kovács Péter, Mustos Edit, Papp Tibor,
Simon Kinga, Udvarhelyi Olivér, Vincze András

Lapunk szerzői, szerkesztői és konzulensei
önkéntes alapon teljesítik vállalásaikat.

Előfizetés:
közvetlenül a kiadóhivatalnál vagy
az európai magyar lelkeszségeken keresztül
Előfizetés a 2026. évre közvetlenül a kiadónál:
40 EUR/év (Európa), 8000 HUF/év (HU)

Digitális változat:
20 EUR/év

Bankszámlaszámunk:

Keresztény Jövőkért Alapítvány
11716008-22541567

HU50 1171 6008 2254 1567 00000000
SWIFT (BIC): OTPVHUHB

OTP Bank Nyrt.
H-1163 Budapest, Jókai Mór u. 3/b.

Nyomdai előkészítés:
Éber Tamás

Nyomtatás:
Micropress Kft.
H-3434 Mályi, Kistokaji út 5.

A szerkesztőség a nem saját jegyzésű cikkek tartalmáért nem vállal felelősséget, mindazonáltal kellő körültekintésre törekszik. Az olvasóinktól és külső forrásokból érkező cikkek tartalmáért azok szerzői vállalnak személyes felelősséget.

Jövősokkból jövösikk – ez a magyar nők célja

A nagyvilág magyar hölgyeinek százaik tettek hitet a béke és az összetartozás mellett

Az Ausztriai Magyarok Gazdasági Érdekközössége – Kaláka-Club női konferenciát szervezett 2026. február 28-án Budapesten. A magyar nők a nagyvilágból a békéért és az összetartozásért címmel az Országház Felsőházi termében rendezett egésznapos tanácskozás célja a Magyarországon, a Kárpát-medencében és a nagyvilágban szétszórtságban élő nők közötti összefogás erősítése volt a béke, a stabilitás és nemzetünk gyarapodása jegyében. „Az áprilisi 12-i országgyűlési választás előtt kiemelten fontos, hogy a magyarság erejét és összetartozását megmutassuk” – írta meghívólevelében Wurst Erzsébet, a Kaláka-Club elnöke. Hozzátette: „Hisszük, hogy a nők a világ alappilléreiként a családok és a közösségek összetartói, ezért szeretnénk a konferencián megbeszélni közös örömeinket és gondjainkat, hogy erősíteni tudjuk egymást az elkövetkező időszakban is.” A meghívást 24 országból mintegy kétszáz résztvevő elfogadta.

Lázár Csaba Kazinczy-díjas színművész, rádióbemondó, a rendezvény moderátorának üdvözlőszavai után a megjelentek Török Mátéval, a Misztrál Együttes alapítójával elénekelték a magyar himnuszt, majd az előadások sora a konferencia fővédnöke, Mátrai Márta, a Magyar Országgyűlés háznyagának köszöntőjével kezdődött el. Beszédében Mátrai Márta kihangsúlyozta, hogy a polgári kormány intézkedéseinek köszönhetően a magyar családpolitika a nemzetpolitika legfontosabb részévé vált. Az egyre bővülő családtámogatási rendszernek köszönhetően 2010 óta 200 ezerrel több gyermek született Magyarországon, mert az intézkedések kiszámíthatóságot, biztonságot és védelmet nyújtanak a szülőknek. A politikus rámutatott: a magyar nyelvű oktatáson, a sporton, a kultúrán és a munkahelyeket biztosító magyar vállalkozások támogatásán keresztül a külföldi magyar családok is érezhetik az anyaország segítő odafigyelését. Utalva a közelgő országgyűlési választásra, a háznyag asszony úgy fogalmazott: bizhatunk abban, hogy „ezúttal is a békét akaró, józan ész fog uralkodni felettünk”.

Gál Kinga, a Fidesz alelnöke, európai parlamenti képviselő, a Patrióták Európáért Képviselőcsoport első alelnöke arról beszélt, hogy egy nemzet akkor áll szilárdan, ha tudja, mi tartja össze, ha van közös hite, célja és ha minden körülmények között képes saját érdekeit a legelső helyre tenni. Ez adja a megmaradás erejét. Szólt arról is, hogy Európa ma példátlan kihívásokkal néz szembe, miközben komoly értékvesztéssel küzd. „Vésztérhes időkben élünk, amikor ránk, nőkre, anyákra, nagymamáinkra hárul egyre nagyobb felelősség. Családok, közösségek és nemzetek egyaránt megerősítő és megtartó erőként van ránk szükség” – magyarázta. Ő is megemlítette, hogy Magyarországon egyedülálló családtámogatási rendszer működik, és ez a modell a családokat nemcsak megerősíti, de „újra divatosá, menővé teszi”. Úgy folytatta: a családok mellett erős nemzetre is szükség van, a jelenlegi kormány nemzetpolitikája pedig már eddig is bizonyított, hiszen nemzet nélkül nincs haza, a külföldi magyarság nélkül pedig nincs nemzet.

Babits Mihály Zsoltár gyermekhangra című versét énekelte el Török Máté, majd Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök Az egyházak és a keresztény hit szerepe a magyar családok megtartásában című előadását hallgathattuk meg. „A keresztény hitet, hagyományt sokszor azzal vádolják, hogy túl maszkulin, Isten is Atyának, nem Anyának nevezik. Jézust valóban Isten úgy mutatta be számunkra, mint aki Atya, Fiú és Szentlélek, de ezzel egyáltalán nem nemek közötti sorrendiséget vagy fontosságot akar jelölni, sőt éppen az Ő tanításában látjuk, hogy Istennek nagyon sok – emberi kifejezéseinkkel élve – anyai vonásai is vannak, mint a gondoskodás, a szeretet, a törődés” – említette többek között.

Püspök atya előadását pódiumbeszélgetés követte sportról, családról, hitről: Lázár Csaba kérdéseire Schmittné Makray Katalin olimpiai ezüstérmes magyar tornász, férje, Schmitt Pál volt köztársasági elnök, kétszeres olimpiai bajnok párbajtőrívó és Kiss-Rigó László püspök atya válaszolt, kidomborítva a sport fegyelmre, kitartásra, elfogadásra és alkalmazkodásra nevelő erejét, önbizalmat, céltudatosságot fejlesztő képességét, illetve a példamutatás mint nevelési eszköz fontosságát.

Aczél Petra kommunikáció-, újmédia- és jóváközlés-kutató, a Széchenyi István Egyetem professzora, az MTVA Montágh Testülete, valamint a Média a Csaláért Alapítvány elnöke A jövő jövője a jelen! – Hogyan készülünk a holnapra? című előadásában többek között arról is beszélt, hogy a sok diploma gögősebbé teszi az embert, és pusztán tudásból a jövőre nem épül fel semmi. Az intézményes rendszernek olyan képességeket kellene erősítenie, mint az empátia, problémamegoldás, alázat, etika,

kíváncsiság. „Az emberi kíváncsiság belülről motivált, és kíváncsi csak az tud lenni, aki kérdez, és aki elviseli azt, amivel majd el kell boldogulnia. Ma a világban egy négyéves gyermek naponta háromszáz kérdést tesz fel, egy 14 éves nullát. Ma nemzedékenként hét ponttal csökken az intelligenciánk. Tíz évvel ezelőtt egy dologra két és fél percig tudtunk figyelni, ma már csak 47 másodpercig. 2014-szer nyúlunk egy nap az okostelefonunkhoz. És naponta egy dolgozó embert 275-ször zavarnak meg. Figyelemzavaros korban élünk, ahol a lényegre nagyon könnyű szem elől veszteni, pedig a kíváncsiság igazi hajtóereje nem kívülről jön, mindig bennünk van” – magyarázta. Elmondta azt is: jövősokkból élünk. Megijedünk a hírektől, az adatoktól. Félünk a változástól, félünk attól, amit nem ismerünk. Beterít minket a technológia. „Az embert kell megerősítenünk ebben a világban. Az emberi tapasztalat pótolhatatlan” – fogalmazott, és hozzátette: nem különlegesnek kell lennünk, hanem igazmondónak. Arra is felhívta a figyelmet: hála nélkül nem tudunk a jövőbe nézni. Rámutatott, a jövőhöz négy dolog kell: hit, család, barátok és teljesítmény. Mindezzel a „jövősokkból jövösikk lesz” – zárta szavait Aczél Petra.

Fekete Irén, a Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetségének elnöke Otthon, identitás, iskola – a nevelés megtartó ereje című előadásában a család, az iskola, a közösség, az anyanyelv jelentőségéről fejtette ki gondolatait. Egy diáklány írásából idézte többek között ezt: „Ami igazán összeköt bennünket, az a nyelv. Lehet, hogy változik a beszédünk, lehetnek idegen szavaink, tájszólásaink, de magyarul gondolkodunk, magyarul érzünk, magyarul álmodunk. Ha egyszer a magyar szó eltűnne az ajkamról,

nemzedékek láncolata.” Hangsúlyozta: a nyugdíjasok nem a múltat jelentik, ők a jövő biztosítékai. Nem eltartottak, ők a megtartók. Nem visszavonultak, hanem irányt mutatók. „Arra kérem Önöket, hogy álmódjunk együtt egy erős, összetartó, egymásra figyelő magyar nemzetről a Kárpát-medence minden szegletében. Dolgozzunk érte együtt, fiatalok és idősek egyaránt, nők és férfiak egyaránt, egy nemzetként” – kérte beszéde végén Bíró Rozália.

Mécs László A királyfi három bánata és Szabó Lőrinc Lóci versét ír című költeményét énekelte Török Máté, majd a Bartos Mónika országgyűlési képviselő, a Parlamenti Imacsoport Alapítvány kuratóriumának tagja által vezetett áhítattal a konferencia délelőtti szakasza lezárult. A résztvevők ebéd után Pánczél Károly országgyűlési képviselő, az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottsága elnökének vezetésével folytatták a tanácskozást. Köszöntőjében Pánczél Károly felidézte Potápi Árpád Jánosnak egy Kárpátjáról gyűjtött mondását, mely szerint „szébb a világ velünk, mint nélkülnk”. „Igen, mi úgy gondoljuk, hogy nemcsak jobb, de szébb is a világ velünk, magyarokkal, és ez a legfőbb dolgunk: hogy a magyar nemzetet megtartsuk boldogulásában, gyarapodásában. Ez a nemzetpolitikánk legfőbb üzenete” – tette hozzá.

Csibi Krisztina országgyűlési képviselő A szülőföld és a magyar kultúra meg- és összetartó ereje című előadásában visszatekintett a bukovinai székely népcsoport háromszáz éves múltjára, és szólt a jelenről is, arról, hogy miként őrzik kultúrájukat, hagyományait ezek a Torna, Baranya vármegyékben és az ország, a világ más pontjain élő közösségek. „Nyelvünk azonos, a kultúránk azonos, de leginkább a nemzeti és a történelmi tudatunk az, ami összefűzi ezt a ma közel húsz ezer fős közösséget” – hangoztatta. Beszélt a harminchat évvel ezelőtt megalakult Bukovinai Székelyek Országos Szövetségének és nyegyenhét tagegyesületének munkájáról, a településekre létesített székely parkokról, az azokban emelt kopjafákról, emlékjelekről. Csibi Krisztina végül bejelentette, hogy a Bukovinai Székelyek Országos Szövetsége a Bonyhádi Székely Emlékparkban március 27-én, születési évfordulójának előestéjén kopjafát állít Potápi Árpád János emlékére.

Ferencz Orsolya országgyűlési képviselő, miniszteri biztos Hit, tudomány mint társadalomformáló erők című előadásában leszögezte, hogy a hit soha nem volt szemben a tudással. Mondandója végén ezt helyezte a hallgatóság soraihoz: „Arra kérek mindenkit, hogy forduljon egész lelkével a Teremtő Isten felé.”

Ferenc Viktória európai parlamenti képviselő Amikor a túlélésből küldetés lesz: a nők szerepe a közösségek megtartásában háborús időkben – Kárpátalja példája címmel tartott előadásában a szülőföldjén élők jelenlegi küzdelmeiről beszélt. Elmondta: naponta csak néhány órára van áramellátás a kárpátaljai háztartásokban és egy nőnek ez alatt kell elvégeznie minden feladatát. „Ezek nagyon nehéz kihívások a kárpátaljai nők számára. Nemcsak érzelmileg vannak túlfeszítve immár négy éve, hanem fizikálisan is” – válaszolta a helyzetet Ferenc Viktória.

Szentkirályi Alexandra, a Fidesz budapesti elnöke, a Fővárosi Közgyűlés Fidesz-frakciójának vezetője, a Budapesti és a Női Digitális Polgári Kör alapítója az összefogás fontosságát kiemelve azt mondta, a béke ma már nem magától értetődő. A közvetlen szomszédságunkban dúló háború következményei, mint a bizalmatlanság, az energiahelyzet kiszámíthatatlansága, itt vannak velünk. Ilyen történelmi helyzetben nem mindegy, hogy kik hozzák meg azokat a döntéseket, amelyek a háborúról és békéről, a biztonságról, a családok védelméről és Magyarország jövőjéről szólnak. Ezek a döntések hosszú évekre kijelölnek az ország és a következő nemzedékek sorsát – jelentette ki. Rámutatott: az áprilisi választások téje hatalmas, nem kormányt, hanem sorsot fogunk választani, a magyar nőknek pedig össze kell fogniuk és kiállniuk a józan ész mellett.

A vendégeket Kövér László, az Országgyűlés elnöke is köszöntötte. Emlékeztetett: a magyarság számára az utóbbi ötszáz évben minden háborúban a legszörnyűbb talán az volt, ami utána következett. „Világost követően például a magyargyűlölő Haynau vérengzése és a Bach-korszak elnyomása, az első világháború után Trianon, a második világháború után pedig a kommunizmus. A 2022 óta zajló orosz-uk-

Baricz Lajos Húsvét hajnalán

Mint búzamaz, mely csendben földbe hull,
bár megszűnni látszik, de átalakul;
ami élet volt, nem pusztulhat el,
a nap hatására új életre kel,

Úgy a Mester is, ki maga az élet,
Húsvét hajnalán kijön, újraéled,
legyőzi a halált, legyőzi a bűnt,
amely nélküle oly végtelennek tűnt.

Fényben fürdik már a megváltás fája,
a Szeretetet szegeztek fel rája,
ám a szeretet szent, isteni erő,

eltiporhatják, ma újként jön elő
és megszenteli az egész világot,
az ösbűn óta mire mindig vágyott.

Kettner Anna Klára (2025):
Győzelem a halál felett

rán lokális háború összeurópai háborúvá, netán világháborúvá történő kiszélesítése nyomában megérkezne Európába a jövőbeli dőghalál egy keresztényellenes, nemzetellenes és az európai embereket kifosztó birodalom formájában” – fogalmazott a házelnök. Ma a felelős magyar embereknek azért kell összeadniuk erőiket, hogy hazánknak és nemzetünknek ne egy újabb háború és utána ne egy újabb birodalmi alávetés jusson – húzta alá Kövér László, és így folytatja: 1990-ben a kommunista átvedlettek balliberálisokká, akik politikai értelemben a nemzeti ügyekben ott folytatták, ahol a rendszerváltoztatáskor tartottak. Az elmúlt 36 évben a balliberális hozzáállás lényege a külföldi magyarok iránti zsigeri ellenszenv, az érzéketlenség vagy legjobban esetben közöny volt. Felidézte: 2002-ben huszonhárommillió románórást folytattak, 2004. december 5-én egymásnak akarták uszítani a külföldi és hazai magyarokat, 2010 után elutasították a nemzeti összetartozás törvényét, a magyar állampolgárság és a választójog kiterjesztését, napjainkban pedig meg akarják fosztani a külföldi magyarokat a szavazati joguktól, és ahol csak tehetik, lépten-nyomon rombolják a magyarság nemzeti összetartozását. „Akár ráncfelvarráson átesett új pártokban öltenek testet, akár szűrőket hullató régi pártok bőrében, azért ilyenek ők, mert internacionalista kutyából soha nem lesz nemzeti szalonna” – jelentette ki Kövér László. A házelnök figyelmeztetett, a mai balliberálisok ismét arra készülnek, amit a kommunista elődeik korábban tettek: a külföldi magyarság megtagadására és a hazai magyarság idegen érdekeknek történő kiszolgáltatására. „Azonban ezt mi együtt, a Kárpát-medencében és a diaszpórában élő magyarok április 12-én egy biztos szavazattal meg tudjuk akadályozni” – zárta szavait Kövér László.

A konferenciát felvidéki művészek, Korpás Éva, Vadkerti Imre és zenésztársaik műsora zárta.

A Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes védnökségével és az Országgyűlés, valamint a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárság támogatásával megvalósult tanácskozás világossá tette, hogy a közösségek hosszú távú stabilitásához nagyban hozzájárul a nők tudatos szerepvállalása. Az esemény alátámasztotta azt a szemléletet, miszerint az együttműködés, a tudásmegosztás és az összefogás olyan erőforrások, amelyek a közösségek fejlődését és megtartását szolgálják. „A mostani vésztérhes időkben ránk, nőkre különösen nagy felelősség hárul. Közösen igent mondunk a békére, az életre, a családra és az összetartozásra. Az összefogás ereje ma ismét megmutatkozott a gyakorlatban is” – állapították meg a résztvevők – akiken bizonyosan nem múlik, hogy a jövősokkból jövösikk legyen.

Varga Gabriella

Balról jobbra: Csibi Krisztina, Wurst Erzsébet,
Varga Gabriella és Pánczél Károly

akkor mi maradna belőlem? Egy ember a sok közül. Egy idegen országban egy idegen nyelvvel élnek. Amíg magyarul szólalok meg, addig tudom, hogy honnan jöttem.”

Bíró Rozália, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség parlamenti képviselője, a Kárpát-medencei Nyugdíjasok Fórumának kezdeményezője Életet az éveknek! – Hogyan tovább a közösség építésében nyugdíjasként? című előadásában leszögezte: egy nyugdíjasszervezet nemcsak „találkozóhely”, hanem társadalmi erőforrás. A Kárpát-medencei magyar nyugdíjasszervezetek a közösségi stabilitás bástyái, identitásmegőrző erők és a társadalmi tőke hordozói. Sürgős újrarendelődésre van szükség ahelyett, hogy az idősekre a társadalom teherként tekintene. Jövönk részben azon múlik, hogy az előregedést problémának vagy gazdasági lehetőségnek tekintjük – magyarázta. Előadása végén kiemelte azt is: „Egy magyar nemzetben kell álmodnunk, egy magyar nemzetet kell terveznünk és egy magyar nemzetben kell gondolkodnunk határokon átvéve és generációkat összekötve. Mert a magyarságunk nem korosztályok halmaza, hanem egymásba kapaszkodó